



DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

Número 49

I Legislatura

Any 1985

**Presidència
de l'Exm. Sr. Antoni Cirerol i Thomàs**

Sessió celebrada el dia 28 de Novembre de l'any 1985
a les 17 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.—Preguntes.

- 1) R.G.E. núm. 1.042/85, presentada pel Diputat Sr. Ramon Orfila Pons, amb la formulació següent:
«Quina campanya ha duit o pensa dur a terme la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca per promocionar el consum de la llet pasteuritzada, fresca del dia, a les Illes Balears?».
- 2) R.G.E. núm. 1.053/85, presentada pel Diputat Sr. Joan Francesc López Casasnovas, amb la formulació següent:
«Es conscient el Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori que aquestes mesures, en lloc d'aplicar la disciplina urbanística, permeten «legalitzar» el procés de construcció de xalets amb l'excusa de fer «caseles d'eines», i fins i tot promocionar-lo, agredint més el medi ambient, en comptes de protegir el sòl rústic?».

- 3) R.G.E. núm. 1.060/85, presentada pel Diputat Sr. J. Francesc Triay Llopis, amb la formulació següent:
«Pensa encara el Govern crear la figura jurídica i elaborar unes Directrius Regionals d'Ordenació Territorial?».
- 4) R.G.E. núm. 1.043/85, presentada pel Diputat Sr. Ramon Orfila Pons, amb la formulació següent:
«Quines actuacions ha duit a terme la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca per tal de fer efectiva la protecció adient de les plantes endèmiques de les Illes Balears?».
- 5) R.G.E. núm. 1.054/85, presentada pel Diputat Sr. Joan Francesc López Casasnovas, amb la formulació següent:
«Per què el conveni signat entre la C.A. i l'INEM no ha contemplat també l'illa de Menorca com a àmbit de la seva aplicació?».
- 6) R.G.E. núm. 1.044/85, presentada pel Diputat Sr. Ramon Orfila Pons, amb la formulació següent:
«Quines mesures ha pres o pensa prendre la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca per defensar l'ús agrícola del sòl rústic a les Illes Balears, atesos els propòsits de modificació de la Llei del Sòl manifestats per la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori?».

II.—Mocions.

- 1) R.G.E. núm. 1.070/85, presentada pel Grup Esquerra Nacionalista-PSM, subsegüent a la Interpella-ció R.G.E. núm. 890/85, relativa als continguts generals i específics del Fons de Compensació Inter-territorial.

III.—Interpелlacions.

- 1) R.G.E. núm. 933/85, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la política general in-dustrial i comercial del Govern de la Comunitat Autònoma.
- 2) R.G.E. núm. 932/85, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la política del Govern Autònom en el tema de les subvencions escolars.

IV.—Proposicions No de Llei.

- 1) R.G.E. núm. 1.057/85, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la tramitació, per part del Govern de la Comunitat Autònoma, d'un Projecte de Llei de Serveis Socials.
- 2) R.G.E. núm. 1.047/85, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM, relativa a la política cultural del Govern de la Comunitat Autònoma.

I.—1)

EL SR. PRESIDENT:

Comença la Sessió. El primer punt de l'Ordre del Dia és el relatiu a Preguntes. La primera la formula el Diputat Sr. Ramon Orfila Pons, que demana quina campanya ha dut o pensa dur a terme per promocio-nar el consum de llet pasteuritzada i fresca del dia la Conselleria d'Agricultura.

Té la paraula el Sr. Ramon Orfila.

EL SR. ORFILA PONS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, ja en el mo-ment de discutir els Pressuposts d'aquesta Comunitat Autònoma vam opinar que la quantitat que es dedicava a la promoció de llet pasteuritzada era escafida, era molt petita, atesa la importància que tenia aquesta campanya. Li vam demanar que ho solventés, no va ser possible, ara ja a punt d'acabar l'any, a prop del de-sembrer ens trobam que no hem vist cap casta de cam-panya, no hem vist cap casta d'actuació en aquest sen-tot i per açò li demanam quina campanya ha duta o pensa dur per tal de promocionar aquesta llet pasteu-ritzada, fresca del dia.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. SIMARRO MARQUES:

Sr. President. Sr. Conseller, tal com li vaig dir, no

vàrem poder variar el pressupost, continuam amb un milió de pessetes, però hem demanat la col·laboració de les indústries lleteres, aquestes també hi fan una apor-tació, jo crec que és similar, i en aquests moments s'està preparant tota la campanya, que hem estat re-tardant, perquè esperàvem, primer de tot, que es fes la campanya de tipus nacional, perquè creim que tenia més impacte, després d'una nacional, o al mateix temps, al final d'una nacional fer la nostra específica.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. ORFILA PONS:

Gràcies, Sr. President: Ens alegra que, al final, hagi de començar i lamentam, per una altra banda, el re-tard, creim que era important haver començat abans, i que hauria de valer-nos de lliçò pels pressuposts de l'any que ve, del 86, perquè de qualque manera s'hi de-diqui una quantitat més important, atesa la importàn-cia real que té promocionar el consum d'aquesta llet, segons afirmacions del mateix Conseller, és l'única pos-sibilitat de competir amb els productes que ens ven-dran de fora, a partir de l'entrada en el Mercat Comú, en concret en l'aspecte lacti.

EL SR. SIMARRO MARQUES:

No, només contestar-li que estic totalment d'acord, que és molt important. Ara, tampoc no és una qüestió

definitiva, perquè, primer de tot, el que s'ha de fer és llet fresca, que en aquest moment se'n fa molt poca. Hi ha hagut una campanya, precisament, contra la Generalitat de Catalunya, que també s'està fent en aquests moments, hi ha hagut una campanya un poc en contra, també, d'això. Crec que s'han de tenir en compte totes les coses, però crec que, de totes formes, s'ha de fer aquesta campanya, i s'ha de fer ben feta.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Moltes gràcies, Sr. Diputat.

I.—2)

La segona pregunta la formula el Diputat Sr. Joan Francesc López Casasnovas, dirigida al Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, sobre possibilitats de legalitzar el procés de construcció de xalets, amb l'excusa de fer casetes d'eines.

Té la paraula el Diputat López Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:

És notícia coneguda, en aquest Parlament, perquè ja s'ha parlat aquí altres vegades d'aquest tema, que la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori estudia la modificació d'alguns articles de la Llei del Sòl i dels seus Reglaments Específics. Sembla que els propòsits d'aquesta modificació seria permetre una flexibilització màxima de les parcel·lacions i urbanitzacions de les àrees rurals de les Illes Balears. Per açò, nosaltres volem saber si el Conseller, la Conselleria és conscient que aquestes mesures, en lloc d'aplicar la disciplina urbanística permeten legalitzar, entre cometes, el procés de construcció de xalets, amb l'excusa de fer casetes d'eines, i fins i tot, promocionar aquest procés, agredint més un medi ambient prou deteriorat, en comptes de protegir el Sòl Rústic.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sr. Presidente, Sr. López Casasnovas. Yo me alegro de que usted haya hecho esta pregunta, porque eso va a permitir puntualizar una información que, últimamente, se viene difundiendo, que no se ajusta a la realidad ni muchísimo menos. Yo le puedo asegurar que la intención de la modificación de la Ley del Suelo que se está estudiando no es en absoluto flexibilizar, permitir una flexibilización máxima de las parcelaciones y urbanizaciones de las zonas rurales. Siempre hemos dicho que el propósito de estas modificaciones son, por una parte, ajustar la Ley del Suelo y sus Reglamentos, toda la normativa urbanística a las peculiaridades específicas de nuestra Comunidad Autónoma y, por otra parte, introducir las correcciones que el paso del tiempo hacen aconsejables en toda la normativa urbanística, tanto porque han quedado desfasadas, como porque en la práctica se ha demostrado su ineficacia. Sean, por ejemplo, temas de disciplina urbanística, sean temas de relaciones entre la Administración y los promotores privados en la recepción de urbanizaciones, en el destino de equipamientos, en la protección del medio rural, etc. ...

Y uno de los puntos que se contemplan, efectivamente, es el de los núcleos de baja densidad y de los núcleos turísticos. Concretamente, en el caso de núcleos de baja densidad, de lo que se trata no es, en

absoluto, de permitir más parcelaciones en Suelo Rústico, se trata, y lo he dicho reiteradamente, siempre, de introducir una nueva categoría o un nuevo tipo de suelo urbanizable, precisamente urbanizable, nada de suelo rústico, sino que, entre los suelos urbanizables, se permita que, en función de una baja densidad o, lo que es lo mismo, una gran extensión de los solares, se pueda permitir una menor dotación de equipamiento, una menor dotación de infraestructura que pueda abaratar el precio por metro cuadrado de estos solares, es decir, que una persona no tenga que limitarse a unos solares, que quiera tener una segunda residencia, sea de fin de semana, de verano o de lo que sea, no tenga que limitarse al clásico solar de una urbanización turística o de segunda residencia, de 600, 800, 1.000, 1.500 metros, a unos costes elevadísimos, sino que por una cantidad similar pueda tener parcelas de 4, 5, 6.000 metros. Pero digo y repito que serán parcelas en suelo no urbanizable y, por lo tanto, en todo caso, serán perfectamente definidas y concretadas en el Plan General y computables a todos los efectos dentro del suelo urbanizable. Naturalmente, éste, como cualquier otro polígono urbanizable, no puede estar, y de eso se cuida la Conselleria de Agricultura, no pueda afectar ningún suelo de un valor especialmente alto, agrícola, forestal, ganadero, etc., se trata, precisamente, de los suelos que legalmente pueden dedicarse a urbanizables. O sea que sería, repito, no afectaría en absoluto al suelo rústico ni en bien ni en mal, ni beneficia ni perjudica toda la problemática que plantea la cuestión de las casas de aperos y los chalets que, disimuladamente, se hacen detrás de este concepto, no tiene nada que ver con esto, sino que se trataría única y exclusivamente de suelos urbanizables. Otra cosa es la protección del medio rural, que no tiene nada que ver con esto y que nosotros pensamos que en estos momentos, y no lo pensamos nosotros, lo piensan todas las Comunidades Autónomas, y todas estamos trabajando sobre este tema, en colaboración con el propio Ministerio y con la Dirección General del Ministerio correspondiente, en que la Ley del Suelo, precisamente porque se dedica más a los grandes núcleos urbanos, tiene una poca protección para el suelo no urbanizable o el vulgarmente llamado suelo rústico. Es decir, la única limitación que tiene la edificación es que no forme núcleo de población, más que la tipología se adapte a la tipología típica rural. Nosotros, porque pensamos que esta no formación de núcleo de población no es suficiente, es por lo que hemos hablado, y no tiene nada que ver con lo anterior, de hacer una calificación del suelo por los valores agrícolas que pueda tener, y en función de instalar una mayor o menor protección. Es decir, que no baste, a efectos de edificación, que no forme núcleos de población, que esto es un concepto más o menos objetivo, sino que, además, se pueda imponer una superficie de fincas muy superiores, pero no bajo la excusa o bajo el pretexto de no formación de núcleo, sino con la razón real de proteger el medio agrícola.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sr. Diputat.

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. Conseller, per aquesta explicació. Evidentment, si s'hagués puntualitzat i clarament dit que aquestes obres, aquestes edificacions s'havien de fer a

zona urbanitzable, s'haurien evitat molts malsentesos, però continua subjacent un dubte i una preocupació important. I és, de veure com, amb l'excusa de les facilitats que s'estan donant a legalitzacions de situacions de fet, hi ha determinats municipis que, sense fer cap cas a les valoracions, als estudis que la mateixa Conselleria d'Ordenació del Territori avala o subvenciona, s'estan declarant terrenys urbanitzables aquells que poden tenir un valor ecològic important, hi ha casos molt concrets, la Comissió Provincial d'Urbanisme en té coneixement, casos de Ferreries, per exemple, i de veure com, en funció d'aquestes normatives, s'estan promettent obrir noves expectatives, noves perspectives de lucre substancials, a terrenys que correspondrien a àrees excedents, de poc valor rústic, en principi. Aleshores el problema és de disciplina urbanística, el problema és que allò que es fa dins zona urbanitzable estigui ben fet, però, a la vegada, que allò que es fa a terreny rústic no es pugui després legalitzar en funció d'unes mànegues amples, d'aquestes flexibilitzacions que s'havien dit i que, estam en principi d'acord que a cap moment no es pot fer d'aquesta manera. En conseqüència, ...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat, passam a la pregunta següent.

Li don mig minut.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sr. President, em sap greu que només em toqui mig minut. Jo volia dir que, si vostè ha entès la meua resposta, no entenc la seva segona intervenció. He dit clarament que no té res a veure una cosa amb l'altra, ni hi ha cap normativa que intenti flexibilitzar res, per tant, vostè està plantejant un problema, totalment diferent, que respon a la disciplina urbanística i que vostè sap que depèn dels Ajuntaments i dels Consells Insulars, en absolut d'aquesta Conselleria.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, moltes gràcies.

I.—3)

Passam a la pregunta següent.

Decau, la 1.060, perquè em diuen que el Diputat està malalt.

I.—4)

La pregunta següent és la 1.043, que la formula el Sr. Ramon Orfila Pons, i demana quines actuacions ha dut a terme la Conselleria d'Agricultura per tal de fer efectiva la protecció adient i adequada de les plantes endèmiques.

Té la paraula el Diputat Sr. Ramon Orfila.

EL SR. ORFILA PONS:

Gràcies, Sr. President. Fa ara un any, bé, un poc més d'un any, els dies 14 i 15 de novembre, es va plantejar, en aquest Parlament, una pregunta, per part del Diputat que els parla, en concret, demanant quines activitats, quines actuacions pensava dur la Conselleria d'Agricultura, responsable del SECONA, recentment transferit a aquesta Comunitat, per protegir una sèrie de plantes endèmiques, la llista de les quals s'acabava de publicar en el Butlletí Oficial. La resposta que el Sr. Simarro ens va donar, parlava de tres parts del programa d'actuació, una part d'informació, una de gestió, i una de preservació, que tampoc no hem vist

que es realitzassin, que tampoc no hem vist que es possassin en pràctica, per açò és que li feim la pregunta concreta de quines actuacions ha dut a terme la Conselleria d'Agricultura per fer efectiva la protecció adient d'aquestes plantes endèmiques a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. SIMARRO MARQUES:

Sí, Sr. President. Sí, realment, jo tenc aquí la contestació de l'any passat, i li vaig xerrar de part d'informació, que es faria un joc de cartells que representi les espècies protegides, diguem, divulgant la seva protecció. Estan fets ja els cartells, i estam pendents ara de la publicació per una qüestió de tipus administratiu, però ja estan fets. A nivell escolar, hi ha la distribució d'aquests cartells i la producció d'un audiovisual per a ús escolar, que ja està circulant. I, respecte de la informació específica entre les persones, ja s'ha començat, concretament, pels ... a donar, tenir reunions amb ells i defensar aquestes plantes. Després xerrarem sobre, en caràcter immediat, serveis de conservació de la naturalesa, trobar les mesures oportunes per tal de disposar d'informació necessària, de manera que el nivell d'explotació admissible per a diferents espècies, sobretot el garballó. Aquesta vigilància s'està fent, i els cursos de guarderia forestal també estan fets. Respecte de la preservació, xerràvem de les possibilitats de fer un conreu en viver, concretament, en aquell moment tenia recolectades ja llavors de 46 espècies, que unes ja s'estan sembrant en els viviers de menuts, que li vaig dir, després li xerraré d'una altra cosa, i les altres feim una col·lecció en el Banc de Conservació d'Endemismes, vaja, de llavors de l'Escola Superior d'Enginyers Agrònoms, que s'han enviades ja allà. Li dèiem també per assegurar la conservació «in situ», la localització per llocs que estan amenaçats pel bestiar, hem fet els tancats que li vaig dir a La Mola de Massip, s'ha dut amb un helicòpter, fil-ferro i està protegint-se una sèrie d'espècies, concretament, lletres, que només es donen allà i que estaven en perill d'extinció. I, després, li deia que podíem fer convenis amb altres entitats, per establir unes connexions d'endemismes, aquest conveni s'ha fet, concretament amb el Museu de Sóller, perquè creim que Sóller té un micro clima determinat, per poder cultivar aquests endemismes. S'està fent ja, teníem una subvenció, i els vaig dir ja, de 500.000 Pts., que està començant-se a lliurar, perquè es fa en part, i que s'estan començant a sembrar aquests endemismes d'aquella zona, que crec que és la zona més important per conservar això.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat.

EL SR. ORFILA PONS:

Gràcies, Sr. President. Dir-li que són interessants les coses que s'estan fent, però que ens preocupa especialment el fet que a zones concretes on hi ha aquestes plantes endèmiques s'estan fent abusos per explotacions irregulars de dunes, en concret, a Tirant i a Ferragut, de Menorca, i açò està eliminant plantes endèmiques protegides, que estan en aquesta llista, com són els coixinets, una de les sis espècies de coixinets, «centauria balearica», amb el nom científic, i ..., aquest

arbusc escàs a Menorca que es troba a tres o quatre llocs, simplement, i que per l'explotació abusiva d'aquestes dunes s'estan eliminant de forma progressiva.

EL SR. SIMARRO MARQUÈS:

Sr. President. Sí, concretament conec aquest problema, i la missió de la Conselleria és que quan hi ha una obertura de canteres o qualque explotació d'arcnes, han de passar un informe de conservació i restauració a la Conselleria d'Agricultura. Quan s'envia, es fa això concretament, i es diu el que s'ha de fer pels serveis de conservació de la naturalesa, crec que, concretament, el que em demana, respecte a Son Parc, em pareix que em deia, aquesta ja dia 7 d'abril va acabar l'extracció d'arenes i tenim la comunicació del Governador, vaja, del Delegat del Govern d'allà.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Moltes gràcies, Sr. Diputat.

I.—5)

La pregunta següent la formula el Diputat Sr. Joan Francesc López i Casasnovas, i demana, per què el conveni signat entre la CA i l'Institut Nacional d'Ocupació no ha contemplat també l'illa de Menorca, com a àmbit de la seva aplicació.

Té la paraula el Sr. López Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Dia 3 d'octubre de l'any 85, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i l'Institut Nacional d'Ocupació van signar un conveni de col·laboració per facilitar feina als joves aturats. L'aportació econòmica d'aquest conveni era de 50 milions, 35, llegim, a càrrec de l'INEM i 15 a càrrec de la Comunitat Autònoma. Amb aquest conveni es preveia la contractació de 3 a 6 mesos de 112 joves en atur, que farien feina de catalogació en els museus de Mallorca i d'Eivissa, així com tasques de jardineria en els carrers de Palma, Valldemossa, Sóller, etc. Crida, particularment, l'atenció que aquest conveni només tenguí aplicació a les illes de Mallorca i d'Eivissa, així com el seu caràcter puntual, per una acció concreta. Per açò demanariem al Govern, per què el conveni signat entre la Comunitat i l'Institut Nacional d'Ocupació no ha contemplat, també, l'illa de Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. FONT QUETGLAS:

Sr. President. No és cert que no s'hagi contemplat l'illa de Menorca, ja que actualment s'està fent, per part de la Conselleria de Treball i Transports un dels curssets que tenim programats, que ja varen començar l'any passat i que no importa explicar. S'està fent en aquests moments. Per altra banda, aquest conveni, ha estat inclòs en un més ampli, que ha estat sumat al que es va tenir entre el MOPU i l'INEM, i, com que part de la Conselleria actual d'Obres Públiques, estava encara, no està transferida, en va fer una primera quantitat, sense estar transferida, que va ser de 6.200.000 Pts. en obres hidràuliques, per tant ara, amb aquest nou conveni que s'ha firmat molt més tard que l'anterior, el que s'ha fet ha estat, s'han contemplat les zones que no s'havien contemplat anteriorment, com són la d'Eivissa, concretament. I quan a la de Cultura, la pri-

mera proposta que va fer la Comunitat per fer unes aplicacions d'aquest conveni, sí que contemplaven també l'illa de Menorca, com es pot veure, en un acord que es va fer el mes de juny, no obstant això, atès el retard d'aquest conveni, seria una història per explicar, ja que els doblers per començar, d'una cosa que havia d'arribar a sortir en el Butlletí Oficial del mes de febrer, no han arribat fins dia 11 d'aquest mes, a causa que les accions que es pensaven fer eren accions d'estiu, es varen haver de fer amb diners propis de la Comunitat, és a dir, amb això intent demostrar que no és que no s'hagi tengut en compte Menorca, sinó a l'inrevés, crec que li han donat, fins i tot, una prioritat.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:

Sí, molt breument per dir que entenem que la resposta no acaba de ser prou satisfactòria, hi ha uns cursets en funcionament a Menorca, però es destinen a aquests joves sense ocupació, no són, en cap moment, creació de treball, ni que sigui per sis mesos. Jo només voldria dir que a Menorca hi ha una quantitat notable de joves en atur, 1.365, segons estadístiques del desembre del 84, 1.365 joves masculí, i atur femení, 1.106, són xifres prou greus, perquè també les activitats, encara que els diners arribin tard, crec que hi ha fórmules que puguin prometre que els joves de Menorca també es puguin acollir, que l'oferta els arribi. Em preocupa molt el que s'ha dit aquí, que la Conselleria de Cultura no havia, no va donar difusió a aquest programa dins l'illa de Menorca, esperam que en successives actuacions sí que es tenguí en compte. I.—6)

EL SR. PRESIDENT:

La darrera pregunta és la que formula el Diputat Sr. Ramon Orfila Pons, que demana quines mesures ha pres o pensa prendre la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, per defensar l'ús agrícola del sòl rústic a les Illes Balears.

Té la paraula el Sr. Ramon Orfila.

EL SR. ORFILA PONS:

Gràcies, Sr. President. Jo retiraria aquesta pregunta atesa l'explicació que ha donat el Conseller d'Ordenació del Territori, em sembla que ha deixat clar a què es referien les seves declaracions en el seu projecte, simplement a sòl urbanitzable, i per tant açò canviaria la circumstància que havia obligat a fer aquesta pregunta.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

II.—1)

I passam al punt següent que és el punt relatiu a Mocions, per tractar la presentada amb el número 1.070, pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista, subsegüent a la Interpellació relativa als continguts generals i específics del Fons de Compensació Interterritorial.

Té la paraula la Secretària per fer lectura de la Moció.

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

Moció.—«El Parlament de les Illes Balears acorda:

1.—Que el Govern de les Illes Balears presenti, en el termini de 30 dies, després de l'aprovació dels Pressuposts Generals de l'Estat, a debat i aprovació del Parlament, els projectes d'inversió prevists per a l'any 1986, a càrrec del Fons de Compensació Interterritorial.

2.—Que el Govern de les Illes Balears presenti a debat i aprovació del Parlament el projecte quantificat d'inversions que, a càrrec del Fons de Compensació Interterritorial, presenta al Govern de l'Estat per a la seva inclusió en els Pressuposts Generals d'aquest. Aquest debat i aprovació en el Parlament es farà abans de ser remès l'esmentat projecte d'inversions al Govern de l'Estat, i s'hi especificaran les característiques de cada projecte, els criteris de selecció i les anàlisis de rendibilitat econòmica i social de cada un d'ells.

3.—Que el Govern de les Illes Balears presentarà l'informe sobre l'execució de les obres realitzades a càrrec dels Fons de Compensació Interterritorial mitjançant una comunicació al Parlament on es detallaran les actuacions fetes a càrrec del dit Fons de Compensació Interterritorial per illes i municipis, especificant en cada cas la rendibilitat social i econòmica obtinguda, així com la seva funcionalitat a nivell d'igualar el benestar dels ciutadans de les Illes.»

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Secretària. Faig present a la Cambra que segons acredita el Cap de Negociat, de Secció dels Serveis Administratius no s'ha presentat cap esmena a aquesta Moció.

Té la paraula, per defensar la Moció, el Diputat Sr. Sebastià Serra Busquets.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats En primer lloc, el Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM, demanaria que es rectificàs una paraula per una raó material a la redacció. És al punt tercer de la Moció, quan diu «especificant en cada cas la rendibilitat social i econòmica tenguda així com la seva funcionalitat a nivell», aquí, ho substituiríem per «a fi d'igualar el benestar dels ciutadans de les Illes». Si no hi ha inconvenient per part de ...

EL SR. PRESIDENT:

«A nivell», ho vol tornar a repetir, per favor?

EL SR. SERRA BUSQUETS:

En lloc de la paraula «nivell», la paraula «fi» S'entén més ... Gràcies, Sr. President.

Els objectius que el nostre Grup es planteja a l'hora de presentar aquesta Moció són molt clars. El primer, el primer objectiu, són molt clars, són cinc, i procurarem esser clars, també, a l'exposició, perquè estam davant un tema, que si bé és tècnic, en part, té una profunda significació política, i, sobretot, una profunda significació de política social i econòmica. Primer, volem, o punt inicial, volem, Esquerra Nacionalista-PSM, que en aquestes illes s'inverteixi, i volem que s'hi inverteixi per part dels poders públics i a la vegada que es fomenti la inversió privada donant exemple els poders públics als sectors privats, pensam que és necessari per evitar l'atur i pensam que és necessari per funcionar a aquestes illes correctament.

Per tant, i entram en els cinc objectius d'aquesta Moció, primer que les inversions es realitzin d'acord amb una planificació, que no s'estigui continuament

improvisant, que no s'estigui continuament d'acord amb interessos, a vegades no gaire confesables, a l'hora de voler fer una inversió pública o una altra i fer-la a un poble o a un altre, a una illa o a una altra, això, per a Esquerra Nacionalista-PSM, és inadmissible i, per tant, volem, en primer lloc, una planificació, i l'Estatut d'Autonomia, la Constitució de l'Estat Espanyol, la Llei Estatal del Fons de Compensació Interterritorial i el Decret que han fet vostès, senyors del Govern, respecte del Fons de Compensació Interterritorial, permeten aquesta planificació. Per tant, es tracta de planificar adequadament.

En segon lloc, segon gran objectiu, es tracta de donar publicitat, de debatre públicament i de clarificar quines inversions, com i on s'han de fer.

Tercer gran objectiu que presentam avui: l'anàlisi de rendibilitat econòmica i social. Quan parlam, Sres. i Srs. Diputats, de 1.284 milions de pessetes, pensam que hem de saber perfectament quina rendibilitat econòmica i social en treurem, perquè, en definitiva, aquestes inversions surten de la butxaca dels ciutadans i les ciutadanes d'aquestes illes. Per tant, es tracta de saber exactament o d'intentar una aproximació el més intentada possible a criteris de rendibilitat econòmica i social.

Quart gran objectiu: intentar que els grans desequilibris econòmics que existeixen entre el territori d'aquestes illes, desapareixin, i quan parlam de desequilibris econòmics entre els territoris, evidentment parlam de cada una de les illes, Formentera, Eivissa, Menorca i Mallorca, i parlam, lògicament, de ciutats i comarques i parlam de zones més deprimides que altres i de zones amb més dificultats econòmiques que les altres. I, evidentment, partim d'un principi, per a Esquerra Nacionalista, molt clar, que és intentar que la macrocefalia de Ciutat de Mallorca es vagi minvant en la mesura de les possibilitats de planificació i de desenvolupament econòmic.

I el darrer objectiu d'aquesta Moció és intentar augmentar i igualar el benestar dels ciutadans d'aquestes illes. És a dir, que unes inversions de 1.284 milions de pessetes del darrer any no signifiquin a cap moment que els sectors que estan millor estiguin encara millor i que els sectors amb més dificultats econòmiques continuïn amb les mateixes dificultats econòmiques. Nosaltres creim que quan es tracta d'inversió pública es pot intentar anar cap a una certa igualació del benestar dels ciutadans, és a dir, corregir defectes del sistema econòmic actual i corregir defectes de la manca de planificació i de la manca de política econòmica que pensam que ha existit i existeix en aquestes illes.

Dits aquests grans objectius, pensam que podem dir clarament com creim que les coses s'han de fer. Nosaltres creim que estam a finals de l'any 85, i que, per a l'any 86, aquest tema d'inversions ja està dins els Pressuposts Generals de l'Estat, pressuposts que, en aquests moments, s'estan acabant d'aprovar aquests dies. Per tant, per a l'any 86, Esquerra Nacionalista-PSM és molt conscient, que no és molt possible anar cap allà on creim que s'ha d'anar, amb rotunditat, però sí pensam que, almanco, podem satisfer una certa aspiració d'una sèrie de sectors de treballadors, empresaris, sectors polítics, dins tots els sectors econòmics i socials, que podem satisfer una aspiració molt d'acord amb la democràcia parlamentària que tenim, i és fer un debat respecte del que vostès pensen invertir l'any

86 i a quins sectors pensen fer-ho. I fer-ho a un debat específic, a un debat parlamentari, no fer-ho dins els Pressuposts Generals de la Comunitat Autònoma, perquè pensam que embulla les coses i que, en definitiva, no clarifica massa i, sobretot, més que embullar o clarificar, que la difusió, la publicitat que hi puguí haver del tema és molt menor que si feim un debat específic en aquest Parlament. Això seria el primer objectiu respecte de les inversions de l'any 86.

I a partir d'ara, creim, Sres. i Srs. Diputats, que hem de fer un esforç tots els Grups Parlamentaris, i creim que perfectament, després d'aquests dos anys d'autonomia, i després de veure com han anat les coses, pensam que sí que podem rectificar aquest error comès per tots els Grups o per part dels Grups Parlamentaris, nosaltres sempre havíem defensat aquesta qüestió, però creim que en aquests moments podem rectificar tots plegats, i és que, a partir d'ara, òbviament, abans d'enviar a l'Estat Central, al Govern de l'Estat Central, abans d'enviar-hi quines són les inversions que el Govern Autònom vol fer, que hi hagi un debat, en aquest Parlament, on tots puguem dir el que creim i on hi hagi, per tant, una difusió i un acostament als ciutadans del problema clar i rotund que són les inversions.

I també, lògicament un altre punt, i és el tercer de la Moció, és que després d'haver-se fet aquestes inversions, quan s'hagin realitzades, tornem al Parlament a veure, a informar-nos i a discutir, a veure com ha anat, on s'ha de rectificar, si és que s'ha de rectificar i, sobretot, saber si la rendabilitat econòmica i social de les inversions s'ha obtingut així com toca i, al mateix temps, a veure si serveix per igualar el benestar dels ciutadans d'aquestes illes.

Pensam, Sres. i Srs. Diputats, senyors del Govern, que amb aquesta política econòmica i social que proposam, que senzillament és la d'una democràcia parlamentària qualsevol, tota una sèrie de problemes que hi ha hagut i que hi ha a la ciutadania d'aquestes illes es resoldrien, i pensam que l'Autonomia està necessitada, més que mai, en aquestes illes de prestigi, d'un prestigi per la transparència, per la netedat i, sobretot, perquè l'autonomia serveixi per a qualche cosa. I els ho vull dir amb tota claredat i amb tota sinceritat, fa dues setmanes els anunciava, els vaig dir que hi havia molts de comentaris sobre oficines turístiques, mòduls turístics fets a una sèrie de pobles que, a vegades, no eren mòduls, que a vegades, en fi, sortien dels objectius i de la localització, potser adequada d'aquesta qüestió. Parlàvem de residències de tercera edat, parlàvem de sanejament de la costa, parlàvem d'arreglament de cases consistorials. I, és clar, hi va haver un debat, i és clar que no ens va aclarir el Govern, gairebé, en res la política d'inversions concreta com es realitzava. Fins i tot, se'ns va arribar a dir que hi havia una convocatòria oberta, que durava sempre i que qui volgués alguna cosa la demanàs i que el Govern proveiria, nosaltres pensam que això són criteris que van en contra de l'esperit de l'Estatut i que van en contra de la realitat de la nostra economia i de la realitat d'una democràcia parlamentària.

Vàrem intentar, i el tenim començat, un estudi de les inversions fetes pel Govern Autònom, a càrrec del Fons de Compensació Interterritorial, des que està en el poder, i els puc assegurar que quan aquest Grup Parlamentari modest, però que crec que hem fet i feim una feina amb responsabilitat, de vegades desen-

certada, però crec que moltes de vegades hi hem posat més del que es podia esperar pels nostres resultats electorals, quan vàrem tenir les primeres dades, quan vàrem tenir les primeres conclusions de a quins municipis s'havia invertit més i en què s'havia invertit aquests dos anys, és quan ens va entrar un poc d'empeguement de la manera en què s'exercia aquesta Autonomia.

Per això, Sres. i Srs. Diputats, Esquerra Nacionalista-PSM creu que el camí de construcció d'una autonomia que sigui clara, transparent, on hi hagi planificació, debat, on es reti compte de les coses així com toca, creim que hi som a temps, i que aprovant aquesta Moció, íntegrament amb tots els seus punts, es pot intentar rectificar, resoldre dubtes i, en definitiva, que l'Autonomia puguí servir i servir per a la majoria de població.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

El Sr. Conseller d'Economia, Hisenda i Pressuposts, té la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sr. President, senyores i senyors. Es vol donar continuament la impressió que les inversions, la programació d'inversions del Fons de Compensació Interterritorial no ve a aprovació d'aquest Parlament, d'aquesta Cambra. Moltes vegades, el Govern ja ho ha dit, ho tornarem a repetir una vegada més, m'hauran de perdonar si em faig pesat, però les inversions, les previsions d'inversió, no només les del Fons de Compensació, sinó tot, tot el programa d'inversions de la Comunitat Autònoma ve a aprovació en aquesta Cambra en el moment del debat pressupostari. I, precisament, és en el moment del debat pressupostari quan s'han d'estudiar aquestes inversions, quan s'han de fer les suggerències, quan s'han de presentar les esmenes, quan s'han de donar les opinions, és precisament en aquest moment, perquè quan es discuteix el pressupost, precisament, el que globalment, és a dir, el més important que s'està discutint és el programa d'inversions del Govern que presenta aquests Pressuposts. No es pot separar una cosa de l'altra, precisament el contingut polític fort dels Pressuposts, si qualche contingut polític té en aquest sentit, és el capítol 6: els Pressuposts d'Inversions de la Comunitat Autònoma, juntament amb els capítols 4 i 7.

En relació a la seva Moció, dir-li, en primer lloc, que el primer punt, entenem que no té sentit, i no té sentit perquè pròximament entrarà en aquest Parlament el Pressupost de la Comunitat per a l'any 86, allà on vénen especificades les inversions amb càrrec al Fons de Compensació per a l'any 86, amb la qual cosa, si ens haguéssim d'atendre a aquest primer apartat, seria amb posterioritat, com dic, al debat dels Pressuposts de la Comunitat.

En relació al segon punt de la Moció, dir-li, una vegada més, que es discutirà, des del nostre punt de vista, en el moment de discutir-se les inversions globals del Pressupost de la Comunitat Autònoma, perquè el Fons de Compensació és una part, un 20 o un 30 % d'aquest global de les inversions. Que, igualment que la part del Fons que es reserva l'Administració Central no va abans al Congrés per aprovar-se i llavors incloure's en el Pressupost de l'Estat, tampoc la part

del Fons de Compensació de la Comunitat Autònoma no pot anar abans al Parlament per llavors incloure's dins el Pressupost, perquè, precisament, els Pressuposts vendran aquí i es podran fer canvis, que he dit moltes de vegades que, si com a conseqüència d'esmenes presentades, es vol fer algun canvi damunt la distribució inicial que fa el Govern de la Comunitat Autònoma del Fons de Compensació, això és molt senzill, no hi ha inconvenient a poder fer canvis en aquest sentit. A part, que la negociació del Fons de Compensació du una dinàmica molt concreta, molt específica i, endemés, molt ràpida, són negociacions entre el Comitè d'Inversions Públiques de la Comunitat Autònoma i el Comitè d'Inversions Públiques de l'Administració Central, i, precisament, si presentam, si es presenta aquí, prèviament a aprovació aquest tipus de projecte, i llavors, amb negociacions amb l'Administració Central es decideix establir algun conveni en aquest sentit, realment molt poca capacitat de maniobra tendria el comitè negociador del Comitè d'Inversions Públiques de la Comunitat Autònoma, en relació al Comitè d'Inversions Públiques de l'Administració Central.

Entenem, i ho dic una vegada més, que allà on s'ha de debatre, el moment en què s'ha de debatre és una vegada inclosos en els pressuposts, si, com a conseqüència d'això, vénen canvis, no hi ha cap inconvenient, no hi ha cap dubte a incloure'ls, a fer les modificacions oportunes en aquest sentit.

I, en relació al tercer punt de la Moció que ens presenten, senzillament, això és una cosa que ja s'ha iniciat, com vostè sap el Govern va retent compte del grau d'execució del Fons de Compensació al Parlament, no entenem que hi ha hagi cap inconvenient per part del Govern a acceptar aquest tercer punt, entenem que el nostre Grup votarà afirmativament aquest tercer punt, perquè és una cosa que s'està fent, aquí el que es demana és que s'ampliï un poc més, en relació al que s'està fent fins en aquest moment, i a això no hi posam cap objecció.

Moltes gràcies Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Sr. Diputat, vol replicar?

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Qui escolta el Conseller d'Economia, Hisenda i Pressuposts d'aquesta Comunitat Autònoma pareix, li fa la impressió que tot està debatut, que tot se sap i que tot funciona perfectament. Ens ha dit que en el punt tercer se'ns estalona la proposta, perquè es comença a fer, es comença a fer, però, bé, si enguany se'ns ha informat fa un mes, aproximadament, d'una sèrie de qüestions importants, cosa que creim, el nostre Grup creu que està molt bé, i que aplaudim que el Govern ho hagi fet d'una vegada per totes; però, atenció, el nostre tercer punt, i ho vull dir perquè a veure si hi ha hagut qualche confusió, especificant en cada cas la rendabilitat econòmica, social i econòmica obtinguda, i la funcionalitat a nivell d'igualar el benestar dels ciutadans de les Illes, és a dir, que no només parlem de números, sinó també de què es fa amb els doblers i com es fa.

Però vaja, el debat, la rèplica que hem de fer amb aquests pocs minuts que tenim és, pens, molt clara. El primer de tot, el debat dels Pressuposts de la Comunitat Autònoma és molt important, certament s'hi

podem incloure coses i, certament, és ver que hi farem esmenes, i crec que tots els Grups Parlamentaris els estudiarem o, qualche grup ja els ha estudiat, el Grup Popular, se suposa, que ja la cosa està en marxa. Però, voldria aclarir una cosa, en el debat, i que no quedi cap tipus de confusió en aquesta qüestió, en el debat dels Pressuposts que farem per a l'any 86 ja partim que el Fons de Compensació Interterritorial està aprovat a Madrid, i nosaltres el que demanam és, precisament, que abans de dur-lo a Madrid, hi hagi el debat parlamentari, abans de dur-ho a Madrid que hi hagi un debat parlamentari, i som molts conscients que el Govern de la Comunitat Autònoma si du aquest debat fet al Parlament de les Illes Balears, té dos grans avantatges: un, que tindrà estalonament de la majoria o de tot el Parlament de les Illes Balears i, per tant, creim que és un avantatge de primera magnitud anar a negociar amb el Govern Central amb el Comitè d'Inversions que hi pugui haver a Madrid, amb un estalonament del Parlament de les Illes Balears, creim, per tant, que amb aquesta postura nostra, amb aquesta filosofia senzillament aplicam una filosofia autonomista i, al mateix temps, l'estalonament clar al Govern d'aquí quan va a Madrid. En segon lloc, creim que el Govern d'aquí sap perfectament que aquest Parlament no li tancarà les possibilitats de negociació, que aquest Parlament no serà rígid, com no ho ha estat mai, a l'hora d'invertir, si el que es vol és invertir correctament. Per tant, creim que la filosofia nostra, que és autonomista, avui veim que la del Govern no ho és gaire, no ho és gaire, crec que això és més que evident, veim que vol anar a Madrid, a regatejar, discutir i no haver debatut, no haver informat aquí, això és molt clar. Aleshores, creim que, senyors del Govern, vostès es veuran beneficiats aprovant el que nosaltres els proposam. I m'ha espantat, Sr. Soler, que em digués que els canvis eren senzills i possibles, quan la Llei del Fons de Compensació Interterritorial de tot l'Estat Espanyol i quan el mateix Decret que vostès han fet, si bé preveuen els canvis, vostès són els primers que en tenen consciència, i tots els Grups Parlamentaris ho han vist durant tot l'any 85, que han hagut de fer autèntics equilibris, autèntiques virgueries, valgui l'expressió, per passar uns milions d'una banda a una altra, i jo encara estic recordant l'Albufera, com a exemple més evident i com a exemple més clar. I encara estic recordant que un Conseller ens va dir, quan ho tenim un poc embullat, ho passam a carreteres, que és allà on es pot fer la cosa, això se'ns ha dit a Comissions Parlamentàries, per tant, parlem un poc seriosament, parlem un poc seriosament, i si hi ha unes lleis i uns decrets, ajudem tots a complir-los bé i si s'han de canviar que es canviïn, però a complir-los bé.

Respecte del 86, bé, és més que evident, dins els Pressuposts en parlarem, farem esmenes i podem fer rectificacions, però què costa fer un debat parlamentari correcte, donant la importància que toca a les inversions, a càrrec del Fons de Compensació Interterritorial, i si es veu, amb aquest debat, que el Govern Central està tractant les Balears d'una manera que no és l'adequada, almenys aquí ho discutirem, tots els Grups en parlarem amb tota tranquil·litat, i estigui segur, Sr. Soler, el Govern se sentirà molt més fort i molt més estalonat a l'hora de sol·licitar doblers per invertir, si hi ha hagut una autèntica funció parlamentària, fiscalitzadora, però al mateix temps positiva per al funcionament d'aquesta Autonomia.

I, ja per acabar, també dir-li una cosa, vostè, amb la seva postura, té una certa caparrudesa, i perdoni aquesta expressió senzilla, popular i que no és gens pejorativa, és simpàtica a la vegada, és un poc de caparrudesa, però, perquè un Govern que encara no ens ha presentat el Pla Econòmic Regional, vol que continuem deixant que negociï, que vagi, que vengui i, en una paraula que vegem canvis de partides pressupostàries d'una banda a l'altra tot l'any i continuar sense una planificació a una cosa tan important com és la inversió.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.
Sr. Conseller.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sr. President. Molt breument, Sr. Serra, dir-li que pareix que li sap greu que el Govern li estaloni aquest tercer punt, l'hem entès, clarament, l'hem entès clarament a aquest tercer punt. S'informa, fins ara, del grau d'execució, se'ns demana que, endemés, s'especifiqui l'execució del Fons de Compensació per illes i municipis, amb una anàlisi de la rendibilitat econòmica i social d'aquestes inversions, no tenim, això ha estat el primer que li he dit a la meua intervenció anterior, no tenim cap inconvenient, però cap inconvenient ni un, a donar aquest tipus d'informació al Parlament, de fer aquest comunicat, en aquest sentit, al Parlament.

Quant al que ha reiterat una vegada més, dir-li que, precisament, és competent en la matèria del Fons de Compensació Interterritorial, aquest Parlament és competent en la matèria, ja que, precisament, les partides pressupostàries corresponents al Fons de Compensació Interterritorial s'aproven al Congrés de Diputats, damunt els Pressuposts Generals de l'Estat, però també s'aproven aquí, damunt els Pressuposts Generals de la Comunitat Autònoma. I dir-li una vegada més, que tot aquell procés de canvis que, en principi, estava pensat i dissenyat que pareixia alguna cosa molt complicada, tal com resulta, en principi, de la Llei del Fons de Compensació, al final no és tan complicat com pareix, ha estat molt senzill poder fer canvis, és a dir, per part de l'Administració Central, amb això s'ha de reconèixer, no s'han posat traves a fer qualsevol tipus de canvis en relació a la programació inicialment feta, i, precisament, si amb això no hi ha cap inconvenient, si s'entén que aquí, realment, hi ha prova, d'una manera o l'altra, el tram del Fons de Compensació corresponent a la Comunitat Autònoma és aquest Parlament, a través de la seva aprovació damunt els Pressuposts de la Comunitat, precisament, si algun canvi s'ha de fer, que vengui a partir d'aquest debat. I, precisament, una vegada més, dir-li que quan fem el debat pressupostari que se centri l'interès d'aquest debat en el tema bàsic dels Pressuposts, que són les inversions.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Volien intervenir els altres Grups Polítics?

Grup Regionalista. Pel Grup Regionalista, el Sr. Triay i Humbert té la paraula.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. TRIAY HUMBERT:

Gràcies.

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El Grup Regionalista, en primer lloc, demanaria a aquesta Presidència que a l'hora de la votació poguéssim, per separat, votar el punt número 1, i els 2 i 3, conjuntament.

El nostre Grup, referent al punt número 1, no donarà suport al presentat per Esquerra Nacionalista-PSM, perquè entén que, un poc contradicció amb el que diu al punt número 2 i número 3, estam parlant d'una cosa que, de fet, ja està en els Pressuposts Generals de l'Estat i també inclòs, com és lògic, als Pressuposts Generals d'aquesta Comunitat Autònoma. Entenem, per tant, que, en tot cas, serà en el debat corresponent als Pressuposts del 86 d'aquesta Comunitat, allà on, com ha dit molt bé el Sr. Soler, es podran discutir o no les partides que s'hagin inclòs dins el Fons per a enguany.

Sí, en canvi, donarem suport als punts número 2 i 3 d'aquesta Moció, perquè entenem, a diferència del que deia el Sr. Soler, que és important que sigui en aqueixa Cambra, abans de negociar a Madrid, abans de dur a Madrid, ja com amb una política de fets consumats, que sigui aquest Parlament, entre tots els Grups representats en aqueixa Cambra, que puguin, en certa manera, col·laborar, donar la seva opinió, donar el seu punt de vista sobre els temes més importants que es puguin dur al Fons, a cadascun dels anys.

Estam d'acord amb els objectius plantejats per Esquerra Nacionalista-PSM, quant a la planificació, el debat i l'anàlisi de rendibilitat de cadascun d'ells, i crec que ja és la quarta o cinquena vegada que aquest tema ve aquí, a aquest Parlament, i el nostre Grup, a diferència de les intervencions fetes abans, en aquest, avui, debat, que per cinquena vegada ve aquí, donam, jo diria el canvi de vot en funció d'una cosa concreta: nosaltres entenem que partides tan importants, que, en definitiva, són un 10 % del Pressupost de la Comunitat, 1.255 milions el 84, 1.022, el 85, enguany, 1.300 milions que aniran al Fons de Compensació, són xifres prou importants perquè tots els Grups tinguin alguna cosa a dir.

Per tant, nosaltres, com he dit abans, rebuijarem el punt número 1, perquè consideram que no hi ha lloc a ell, però sí que donarem suport als punts número 2 i número 3, perquè entenem que el Fons de Compensació que fins ara hem vist, del 84 i del 85, haguéssim, entre tots els Grups, poder col·laborar en la seva confecció, no ens trobaríem amb sorpreses evidents, com ha dit molt bé el representant d'Esquerra Nacionalista-PSM, que algunes de les partides, tant a final del 84, com la relació que se'ns va donar en el segon trimestre del 85, hi ha partides que estan a zero d'execució, unes altres que han hagut de tenir uns canvis, crec que poc coherents, i que, en definitiva, el que hi ha hagut és una falta real de planificació, que nosaltres, amb tota bona voluntat, i em creguin que això és el sentit del nostre vot, crec que, entre tots, podem col·laborar a aconseguir un Fons de Compensació més equitatiu, més en funció del que la majoria d'aquesta Cambra demana.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Grup Socialista, té la paraula el Sr. Josep Alfonso Villanueva.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. En primer lloc, la cinquena vegada que ve aquest tema aquí, nosaltres ens hem de congratular i agrair el Grup Regionalista que doni suport avui a una proposta que, a principis de legislatura, va dur el Grup Socialista, i al final arriba a bon port.

Creim que aquest debat s'ha de matisar en un altre aspecte. El Fons de Compensació Interterritorial, ens diu el Conseller, en un sentit teòric exacte, que es pot variar, i que el Govern pensa molt quines són les inversions que ha de fer a aquest Fons. Jo voldria només fer una comparança sobre quina és la distribució d'inversions del Fons del 84 al 86, perquè ens adonem o treguem les conseqüències adients a aquesta distribució.

Al Fons de Compensació del 84 hi havia partides per a Turisme —no importa donar les xifres—, per a Cultura, per a Hisenda, per a Agricultura, per a Interior, per a Obres Públiques i per a Sanitat. El Fons que ens duren en el Pressupost de 1986 hi ha partides per a Obres Públiques i Urbanisme, per a ningú més. Per què? Per què? Perquè el Govern se n'ha adonat que és absolutament incapaç de dur endavant les inversions o quasi totes les inversions d'altres Conselleries, exemple és Agricultura, l'hem vista a les liquidacions del Fons, exemple és Cultura, que jo no diria que ha fet inversions.

Per una altra cosa, perquè és molt senzill per a Obres Públiques, té una estructura, i això li hem de dir, i per a Ordenació del Territori fer aquestes inversions. I això indica que el Govern va a allò fàcil i no fa, com deia el Sr. Serra, planificació de les necessitats d'aquesta Comunitat Autònoma. Jo no vull comparar, però resulta que el Govern Central, amb els 260 milions, el que fa és Cultura, Educació. Bé, s'han posat d'acord els dos Governos, fantàstic, ho hauríem de saber abans.

Després, el segon tema, teòricament, Sr. Soler, és ver que d'aquí un mes, un mes i mig, quan fem el debat dels Pressuposts de la Comunitat Autònoma podem variar aquestes partides, i les podem variar, millor segons l'estaloniament parlamentari, millor, òbviament, que qualche variació que han fet vostès, que encara no crec que hi hagi ningú que les hagi enteses, no importa explicar, com deia el Sr. Serra, el que ens varen explicar a Comissió, però jo veig que serà difícil fer aquesta variació, quan en els Pressuposts Generals de l'Estat es diu: Codi 601, Carreteres, 410 milions, tot projectes del 85 al 88, són projectes ja fets, en despeses plurianuals la majoria de vegades acordats. Com podem variar això, realment no teòricament? Vivenda, projectes del 85 al 88, o no és ver que són projectes del 85 al 88 o és molt mal de fer variar aquestes partides. Obres Hidràuliques, projectes del 85 al 88, 500 milions, possiblement aquestes es puguin variar, perquè en el tema d'Obres Hidràuliques tampoc no ens han aclarit cap on van o el que es vol fer, això encara no ho hem aclarit. Ports, acondicionament del Port d'Andratx, de Porto Cristo, de Ciutadella, projecte de 85 al 88, s'han començat? Si s'han començat i hi ha fet un contracte, això no és variable o és molt poc variable. I, en definitiva, tots els projectes que vénen en els Pressuposts Generals de l'Estat són projectes que els anys d'inici a finals són 85-88. Vostè creu possible que, pràcticament, si això és ver, si això és ver, si les dades que vostès han donat a l'Estat per a

negociació són ver, això es pot variar, és molt difícil, les despeses plurianuals, de moment, no les ha acordades aquest Parlament, les acorda el Govern, així com millor li pareix, i el Parlament en té compte, però no pot dir res.

A posta, el nostre Grup donarà suport a les tres parts de la Moció, i volem aclarir la primera. És ver que d'aquí un mes i mig veurem la primera, la veurem, però crec que és aclaridor, i ho hem intentat amb quatre minuts i mig, aquí, veure aquesta desconcentració d'inversions del Fons cap a una Conselleria i abandonament del Fons de les altres Conselleries. Crec que és important i creim que és important fer el debat sobre això en aquests anys. Obviament, altra vegada donar les gràcies al Grup Regionalista i dir-li al Grup Popular que, si ho haguessin fet des del primer moment, potser que les inversions del Fons, el grau d'execució hagués estat més alt, no sé si és comparativament molt o poc, no hi vull entrar, però és baix, aquí sobretot s'ha fet en el darrer trimestre d'enguany, i, sobretot, les inversions haguessin estat pensades en funció del que pensa la majoria del que ha de ser el futur d'aquestes Illes, i no del que pensa un Govern que està pagant només per vint-i-un Diputats, és a dir, una minoria, que ja no és ni majoritari, igualitari a una altra majoria. Quan la majoria aprovés aquestes inversions, llavors es podria dir que la majoria de la Comunitat Autònoma les aprova, i el Govern, com deia el Sr. Serra, té una força per anar a negociar, i és obvi que tendria agilitat, però agilitat de la qual hauria de retre compte a la Cambra, així s'han fet totes aquestes inversions, s'han fet totes les modificacions, i la Cambra se n'ha assabentat, com sempre, «a toro pasado», i no només d'aquest fet, sinó de molts altres, que hagués estat molt més productiu, per a la Comunitat Autònoma haver-se assabentat abans que passassin.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

Queda oberta qüestió incidental.

EL SR. SOLER CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Dir, en primer lloc, al representant del Grup Regionalista que pensi que el mateix argument que dona per rebutjar el punt primer és el que usa per estaloniament el punt segon de la Moció. No feia comptes intervenir, però el Sr. Alfonso ha posat de manifest el que ell denomina incongruència entre el Fons de Compensació del 84 i el del 86. Generalment, vostès solen estar bastant ben informats, solen estar bastant ben informats dels sistemes i de la metodologia que usa l'Administració Central, no només en relació al Fons, sinó amb altres temes. L'any 84, en lloc d'utilitzar-se la normativa normal, és a dir, es treu el 40 % de la inversió civil de l'Estat, descomptada la inversió en defenses, etc., i aquest 40 % d'inversió es reparteix entre les Comunitats Autònomes, una part se la queda l'Estat en funció de les transferències, i l'altra constitueix el tram de la Comunitat. En lloc d'usar-se aquest sistema, que és el que s'ha usat en el 86, es va usar un sistema molt distint, i és que dels Ministeris, de les seccions pressupostàries corresponents dels Ministeris civils, dins aquestes seccions i dins cada servei d'aquestes seccions, es va treure el 40 %, i se'n deia, el Ministeri de Cultura aporta tant de diners al Fons de Compensació, el Ministeri d'Agricultura n'apor-

ta tants, el Ministeri d'Interior n'aporta tants, i així amb tots els Ministeris, i conseqüentment vosaltres heu de destinar a projectes relacionats amb la mateixa matèria el que prové de cada Ministeri, és a dir, la part que aportava el Ministeri de Cultura s'havia de destinar aproximadament a la que es destinaria a la Conselleria de Cultura. Això explica la dispersió que es va produir en el 84.

Dins el 86, ja s'ha canviat de criteri, ja no se segueix aquest criteri, ara, tampoc no hi va haver massa marge en relació al Fons de Compensació, perquè se'ns diu, si la Comunitat Autònoma vol firmar un conveni de carreteres, vol dur a terme un conveni de sanejament, etc., que es posi dins el Fons i, entre d'altres coses, quan nosaltres varem dir, hi ha altres sistemes d'anar a finançar aquest conveni, pot ser a través de deute públic, pot ser a través d'un esforç especial que faci la Comunitat dins els Pressuposts seus concrets, se'ns va dir, no, ha de ser a través del Fons, i, per altra part, s'ha pres la cautela de no firmar el conveni de carreteres, que fa temps que està aprovat, per part de Consell de Ministres, de no firmar-lo fins que els Pressuposts hagin passat aquest debat aquí. Realment, això demostra perquè s'ha passat d'un criteri a l'altre.

I dir-li que no, únicament, el Fons de Compensació del 86 no va a Obres Públiques, també va a Agricultura.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

Vol replicar?

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Sr. Soler, jo de cada vegada l'estimo més, a vostè, perquè quan parla, encara que no ho cregui, ens dóna la raó, ens dóna la raó fa dos anys, si haguéssim discutit i aprovat, aquest Parlament, un projecte d'inversió a càrrec del Fons, vostè hagués pogut parlar seriosament de fer les modificacions adients en el Pressupost del 84. Les hagués pogudes negociar prèviament i fer les modificacions, no com s'han fet, sinó d'acord amb el que aquest Parlament hagués discutit. Per tant, em dóna la raó.

No m'ha contestat que podem modificar el del Fons d'enguany, vostè ja sap que això serà difícilíssim, per no dir impossible. I és evident que ha canviat de procediment, però no ha canviat, i vostè ho ha dit, la possibilitat que a un moment determinat o bé negociar o bé després variar, però de variar no per voluntat, no perquè a un cert moment s'hagi de comprar l'Albufera i no s'hagin posat ni 1.000 Pts. en el Pressupost per no comprar l'Albufera, sinó que es varia en funció del que aquest Parlament decideixi, la majoria d'aquest Parlament, vostès això no ho han volgut fer. I, res més, si sempre ens dóna així la raó, Sr. Soler, no entenc com no voten la proposta.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Popular, té la paraula el Sr. Joan Verger. Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

EL SR. VERGER POCOVI:

Sr. Sr. President, nosaltres li demanarem que votem, posteriorment, punt per punt, no l'1, el 2 i el 3 conjuntament, perquè, Sr. President, Sres i Srs. Diputats, nosaltres sí que donarem suport al 3r punt, per-

què ens pareix molt bé que el Govern de les Illes Balears presenti un informe, sobre l'execució de les obres realitzades, etc., etc., canviant, fins i tot, «a nivell» per «a fi», que queda més fi, per consegüent, ens pareix molt bé.

Pel que fa referència al punt 1 i al punt 2, per suposat, malgrat ens quedem en minoria, i com han dit aquí les majories, perquè a posta som a un estat democràtic, no donarem suport, perquè com molt bé ha dit el Conseller d'Economia i Hisenda, pensam que és dins el Pressupost de la Comunitat Autònoma allà on s'ha de discutir, d'una forma global i puntual, si és necessari, el Fons de Compensació. I entenem, a part de tot això que qualsevol Govern d'una Comunitat Autònoma, i aquest inclòs, és qui ha de decidir sobre les inversions que creu més necessàries per a aquesta Comunitat Autònoma, pensam que no es tracta de governar des del Parlament, sinó de controlar des del Parlament. A mi, m'agradaria fer una pregunta, i demanar-los, a molts dels senyors que hi ha aquí, senyors socialistes, en concret, si vostès admetrien una Moció pareguda a aquesta en els Parlaments allà on vostès tenen majoria.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies de les seves intervencions. I, atinent a les peticions, passam a la votació d'aquesta Moció, que farem punt per punt. Per tant, aquesta Presidència sotmet a votació el punt primer de la Moció 1.070, i demana a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquest punt primer, es volen posar drets, per favor?

Secretària.

Poden seure, moltes gràcies.

Passam a la votació del punt dos ...

Perdó, en contra d'aquest punt primer, Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets per favor? No n'hi ha.

Punt dos, Sres. i Srs. Diputats que votin a favor del punt dos, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra del punt dos, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, no n'hi ha.

Moltes gràcies.

I passam a la votació del punt 3r, i deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquest punt tercer, es volen posar drets, per favor?

Queda aprovat per unanimitat. Poder seure.

Per tant, el resultat de la votació és: al punt primer, vots a favor, 22, vots en contra, 26. Queda rebutjat. No hi ha abstencions. Al punt segon, vots a favor 29, en contra, 19, abstencions no n'hi ha. Queda aprovat. I el punt tercer queda aprovat per unanimitat.

III.—1)

Passam al punt següent de l'Ordre del Dia, relatiu a Interpелlacions, i tractarem, en primer lloc, la 933 del Grup Parlamentari Socialista, relativa a la política general, industrial i comercial del Govern de la Comunitat Autònoma.

Secretària, podria fer lectura, per favor, de la Interpелlació?

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

«La compareixença del Conseller de Comerç i Indústria a la Comissió d'Economia i Hisenda va posar de manifest que el Govern de la Comunitat Autònoma du endavant actuacions sense una línia que permeti veure quina idea es té dels problemes industrials i comercials de la nostra Comunitat Autònoma. No es veu cap tipus de mesura que marqui un propòsit definit de correcció o d'impuls de l'activitat industrial i comercial, ni tampoc quines són les prioritats que té establertes el Govern Autònom per dur endavant la seva política. Per tot això, el Grup Parlamentari Socialista interpel·la el Govern sobre:

La política industrial i comercial del Govern de la Comunitat Autònoma i els objectius, a curt i mig termini, que s'ha marcat per corregir els problemes industrials i comercials de la nostra Comunitat».

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Socialista té la paraula el Diputat Sr. Josep Alfonso Villanueva.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Seria una pretensió inútil intentar exposar en aquest poc temps, quinze minuts, una panoràmica completa de la situació, necessitats, problemàtica del sector industrial i comercial de la Comunitat Autònoma. Més difícil encara entrar en quin tipus de política econòmica s'hauria d'aplicar per ajudar el manteniment i promoció d'un sector, que hem de deixar ben clar, que és important per a aquesta Comunitat Autònoma, que és important per a aquestes illes. Aquest sector representa un percentatge gros del valor afegit de les Illes i de l'ocupació de la nostra economia.

D'aquí que ens limitarem a fer una exposició del que s'hagués pogut fer i no s'ha fet pel Govern de Coalició Popular. Deim que no s'ha fet, perquè si intentàssim explicar les accions positives, hauríem acabat en aquest moment.

El Govern de la Comunitat Autònoma no s'ha plantejat, en quasi tres anys d'actuació, cap tipus de política econòmica, industrial i comercial. El Govern de la Comunitat Autònoma ha fet unes accions, això és ver, després hi entrarem, que no han tengut efectes positius ni dins l'estructura industrial ni dins l'estructura comercial ni tampoc, ni tampoc, dins la conjuntura.

El Govern, curiosament, no ha fet cas als nombrosos estudis patrocinats per aquesta mateixa Comunitat Autònoma, en els quals s'indicava quina era la situació, quina era la problemàtica i quina seria la previsible evolució de la indústria i del comerç de les Illes. El que és més greu, el Govern de la Comunitat Autònoma ha utilitzat fons públics, importants, en actuacions que, i això ens va quedar clar dins la Comissió, no tenien objectius ni fins, que no donaven orientació a la nostra economia i que no servien més que per justificar que es feia alguna cosa. En definitiva, a finals del 85, el sector industrial i comercial de les nostres illes està en pitjor situació que el 1983, i ha continuat la tendència al deteriorament, especialment, com després veurem, en el tema ocupació, que ja es va iniciar el 1975, amb unes petites inflacions de recuperació el 81 i el 83.

Les actuacions d'aquest Govern ens mostren un govern desorientat, sense capacitat d'actuació, sense

sentit polític, que no ha desviat, millorant-les, les tendències negatives, que tenen la majoria dels sectors industrials i comercials d'aquestes illes.

Volem fer una salvetat, i volem dir que això no és una qüestió o no qüestionam, amb aquestes expressions, un Conseller determinat, ho hem de dir clar, varem dir, en el debat de Pressupost i en altres ocasions, que la política econòmica és una decisió de Govern, no decisió d'una Conselleria o de dues Conselleries, és una decisió de Govern, i la responsabilitat recau, únicament i exclusivament, però no totalment, damunt el Govern de la Comunitat Autònoma. No voldria que paregués que això són afirmacions gratuïtes i, per tant, entrarem de ver en el tema, almanco, a un resum del que pot ser el tema, i ens fixarem en dos sectors, que no els hem agafat subjectivament, sinó que ho hem fet perquè tenen una importància grossa. Un sector és el calçat, l'altre sector és la fusta. I deim aquests dos subsectors perquè ocupen el 37 % de l'ocupació del sector industrial, que no és una broma, el 37 % del subsector industrial, crec que és important.

Quin panorama se'ns presenta en aquests dos subsectors? Globalment, la indústria ha tengut, l'any 1984, un increment de renda global i un decrement important de la població ocupada. Es pot calcular que des de 1981 aquest decrement és un 2 % anual acumulatiu, i va de 29.730 treballadors el 1981 a 27.508 treballadors; 2.300 treballadors de pèrdua dins aquests sectors, creim que requeria pensar què es podia fer. A part d'això, hi ha una caiguda important de la inversió, dins el sector industrial, que es calcula entre, que només ha estat entre un 50 i un 80 % del valor de reposició, és a dir, que no hi ha hagut inversió nova, sinó que es calcula, amb les poques dades disponibles, entre un 50 i un 80 % de les necessitats de reposició. Les inversions del 85, donada la baixada de demanda interior, a causa de la baixada de turisme, no és bona, no és bona i totes les anàlisis de conjuntura ho diuen.

Què passa a confecció, a calçat, confecció i pell? Aquest sector ocupa el 26 % de l'ocupació del sector industrial i exporta el 80 % de l'exportació de la nostra Comunitat Autònoma, per tant, és un sector que val la pena estudiar en detall. Les dades esgarrifadores, ho hem de dir així de clar, les dades que preocupen moltíssim, les dona la mateixa associació de calçat, des de l'any 78 s'han perdut, han desaparegut 90 empreses, i s'han perdut 6.000 llocs de feina, el 40 % de les empreses perdudes, 6.000 llocs de feina perduts des de l'any 78, des de l'any 81 se n'han perdut 2.500. I això no ho explica, no ho explica només el pas a economia submergida, realment, com diu el mateix subsector, com diuen els mateixos empresaris del sector, el tema és que desapareixen empreses i es perden, efectivament, llocs de feina d'economia submergida o d'economia emergida.

En el sector de la fusta, poc més poc manco, podem anar igual, el 1978 teníem 5.370 treballadors en aquest sector, el 1984, només 2.951, 2.000 treballadors perduts a un sector, el de la fusta, que té una part d'aquest sector en auge, ho hem de dir, i un altre que les dades són esgarrifadores, la del moble.

I, què fa el Govern de la Comunitat Autònoma amb això? Bé, ho podem dir, el que ha fet són uns crèdits, i després hi entrarem, per inversió, una ajuda als interessos per inversió, sector comercial i industrial i unes ajudes a circulat i una sèrie de fires, on també entrarem després

Però no només és això, dia 1r de gener entrem en el Mercat Comú, i la mateixa Comunitat Autònoma, amb un estudi publicat per la Comunitat Autònoma, un estudi del Banc Exterior, diu que és important aquesta entrada en el Mercat Comú per al nostre sector industrial, perquè en el tema calçat hi haurà dins el mateix mercat intern de la Comunitat Autònoma, de les Illes, i de l'espanyol, una competència molt més forta de productes importants, quant a qualitat, d'Itàlia i França, i quant a producte barat, de Hong-Kong, de Taiwan, etc.

Per altra part, hem de tenir en compte que la protecció aranzelària per als productes europeus es redueix, és un 22 i busques per cent, i aquesta entrada del calçat italià i francès pot ser molt problemàtica per a la nostra indústria. Hi ha factors positius, que és l'ampliació del mercat, tots vostès saben que des de fa una sèrie d'anys la tendència a l'exportació es mou cap a Europa i va essent cada vegada més petita als Estats Units, fins al punt que, en aquests moments, l'exportació d'Europa és el 54 i busques per cent, la d'Estats Units, el 43 %. Serà més fàcil l'abastiment de matèries primes. I, en definitiva, aquest estudi diu que és molt clar que l'empresariat i, lògicament, els poders públics s'han de preparar, no es pot esperar passivament, diu l'estudi del Banc Exterior, passivament l'entrada al Mercat Comú.

Nosaltres creim que la Comunitat Autònoma, ja que són, ens diuen, liberals-conservadors, haurien de fer allò de «remover los obstáculos», perquè es pugui entrar d'una forma adequada al Mercat Comú.

Però, en tota aquesta problemàtica, quina ha estat l'actuació del Govern de la Comunitat Autònoma? Els volem recordar, senyors del Govern, que els dèiem, a la discussió dels Pressuposts, que el Govern ha dispersat la seva actuació, i com a dispersió d'aquesta actuació econòmica, lògicament, el fruit s'ha de dispersar també, i no podem ser tan concrets, reals i eficaços com hauriem de ser si actuàssim el Govern coordinadament. Amb això li hem de dir al Conseller d'Economia, li dèiem, que hauria de pressionar per demanar la competència de la planificació de la política econòmica. I li dèiem, després, demanàvem que de 65 milions de pessetes que se'n reservassin 40 per a actuacions diferenciades, diferenciades després d'estudis, després de fer uns estudis.

Què ha passat? El Conseller ens deia l'altre dia, en un altre tema, que s'han fet innombrables reunions, nosaltres no ho dubtam, no dubtam que ha fet molta feina, que s'han donat subvencions, i és ver, després les veurem, són, en la nostra opinió, autènticament caòtiques, els podríem dir, aquí tenim el Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma que, a una contestació del Diputat Sr. Serra, dona 31 milions i mig de subvenció per a diverses fires, i ni nosaltres ni vostès saben quin producte, quin benefici, quina millora han suposat per a la indústria aquestes fires. No se n'ha temut ningú, ni la premsa. Tenen vostès, d'una forma molt lògica i molt ben feta, una certa tendència a donar a la premsa qualsevol cosa un poquet bé que els hagi sortit, a cap moment no han donat a la premsa un seguiment d'aquesta política de fires i, òbviament, en el Parlament ja ni parlar-ne, vaja, al Parlament no se li diu mai el que es fa en aqueixes coses, ni a les compareixences, ni enlloc. S'han donat subvencions de crèdit per a la inversió, i ara hi entrarem, o crèdit per

circulant, encara que aquests siguin de la Conselleria d'Economia i Hisenda, però el cas és el mateix.

Què s'ha aconseguit amb aquests crèdits? El Conseller ens va dir que s'havien aconseguit crear o salvar 4.000 llocs de feina, Sr. Conseller, jo no dubto de la seva paraula, sobretot, no dubto que les peticions diguessin això però li he de recordar que, des de gener del 81 a desembre del 84 s'han perdut 3.000 llocs de feina, 3.000 i 4.000, 7.000, em pareixen excessius. De ver que no crec, encara que tal vegada li han dit, no crec que s'hagin generat 4.000 llocs de feina, ni cap, i ara ho veurem.

Darrerament, a la compareixença del Conseller, li vàrem dir si, per favor, ens podia explicar per quins sectors s'havien distribuït aquests crèdits, el Sr. Conseller va dir que ho diria tot d'una, ha passat un mes i mig, i nosaltres no ho hem pogut estudiar, tal vegada ara ens ho diu, però, el que li vull dir és que nosaltres, ningú de la Comissió d'Economia i Hisenda ho ha pogut saber, no sé si ara ho dirà. I, on van aquests crèdits? Sr. Conseller, nosaltres hem fet una comprovació, jo no sé si vostè l'ha feta, i m'agradaria que ens escoltàs amb detall, perquè crec que és una comprovació important i, Sr. Conseller o senyors del Govern —perquè la política econòmica ja he dit que era de tot el Govern—, els crèdits han servit per fer bons negocis, bons negocis especulatius, i ara li diré com. Es demana el crèdit, es concedeix, hi ha una petita inspecció de la Conselleria i es concedeix aquest crèdit, la Comunitat Autònoma paga els interessos, els transfereix al compte del senyor o de l'empresa, o el que sigui, que ha demanat el crèdit, aquests doblers de subvenció ingressen en aquest compte, immediatament es cancel·la el crèdit. Un negoci especulatiu. Maco, ràpid, i només, quin cost ... Aquest fet podria ser fins i tot, anecdòtic, podria haver passat a un parell de casos, nosaltres ho hem comprovat, i no feim comptes dir cap nom de cap banc ni de cap persona, com és lògic, perquè no és la nostra competència, però hem comprovat que això ha passat a diversos bancs, seria anecdòtic si realment la inversió s'hagués fet, s'hagués utilitzat per circulant i demés, però creim que això no ha estat així, creim que és una manera de fer un negoci, a Mallorca els mallorquins tenen fama de ser molt vius, i en aquestes illes tenen fama de ser molt vius, i n'han après, però n'han après perquè la Conselleria responsable, sigui la que sigui, no exerceix una vigilància prèvia i post de les inversions que realitza, per això pot passar, si això es fes, no podria passar mai, però això no es fa. No volem recordar altres casos, també de subvencions, també amb inversions fetes feia anys i que s'han cobrades, encara que no corresponia a la Comunitat Autònoma el pagament, però sí la inspecció.

Jo els demanaria, senyors del Govern, que és imprescindible que s'investiguin com s'inverteixen aquests crèdits, i que s'anullin i es facin tornar aquells doblers que s'han guanyat especulativament, però és urgent, això, urgent, perquè aquestes coses són com el grip de l'any 18, són d'un contagiós increïble, tot d'una que això se sap, comencen a fer-se negocis d'aquesta classe.

S'ha d'estudiar, li ho hem dit en els Pressuposts, s'ha d'estudiar, però urgentment, quin és el problema de cara al sector industrial, cap on ha d'anar la nostra indústria i, si és convenient, ajudar o no qualque sector, tal vegada no és convenient ajudar qualque sec-

tor, tal vegada resulta molt més barat produir, i podem reconvertir, i hem d'usar la paraula, qualque sector industrial, perquè és caríssim tenir aquest sector industrial, i això s'ha d'estudiar, s'ha d'estudiar quines són les indústries emergents, ara jo li ho puc dir, però no es tracta que jo li ho digui, li puc dir que Alimentació és una indústria super-emergent, i Bijuteria, si és cuida bé, pot ser una indústria emergent, però no som jo que li ho he de dir. Això s'ha d'estudiar, s'han de fer uns plans, i aquests plans, no tinguin por, com en tot, no tinguin por, els duguin al Parlament, que els ajudarem, que no estam per fer-los la traveta, estam per ajudar el Govern a crear una Comunitat Autònoma rica, que no tenguí atur, que en definitiva, funcioni, estam per això. I quan criticam, ens creguin, senyors del Govern, ho feim perquè millorin, no per pegar-los. S'ha d'establir un pla d'actuació adequat als diagnòstics que es facin, no adequat a una distribució per Conselleries de fons, adequats al diagnòstic que es faci, i quan he dit no adequats a una distribució de fons per Conselleries, ho dic per una raó que després sabran. No ho diré jo.

En definitiva, senyors del Govern, han de fer política econòmica, dins el límit de les seves competències, han de fer política econòmica i no fer actuacions que no tinguin objectiu ni fi. Si vostès fan política econòmica, em cregui, es trobaran amb tot l'estalona-ment del nostre Grup —Sr. President, acabaré ara—, i supòs que de tots els Grups de la Cambra. Si vostès continuen actuant com en aqueix moment, que ens hem assabentat que ja aquestes subvencions arribaren a certes zones, que nosaltres els recomanàrem que s'havien d'estalonar, i ho deim, al Reiguer, al 10 %, però, per què al 10 %, per què actuació damunt el crèdit, per què no un altre tipus d'actuacions? No ho han estudiat i, endemés, a tots els estudis que vostès han fet ningú no parla de suports financers a l'interès, ningú, cap dels estudis.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Volia, —Sr. President, un segon—, només li volia dir, això és d'avui, ha sortit avui, que pareix que a aquest sector calçat, les dificultats són molt més grosses de les que nosaltres mateixos ens pensam: 2.000 milions estimats de deute a Seguretat Social, crec que requereixen, primer, salvar el sector, segon, salvar els llocs de feina, i tot això només es pot fer amb una política econòmica que se sàpiga on va, amb una política econòmica que tenguí objectius i tenguí fins.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Té la paraula el representant del Govern, Conseller d'Economia, d'Indústria, Sr. Gaspar Oliver Mut.

Disposa d'un temps de quinze minuts.

EL SR. OLIVER MUT:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. No puc deixar de manifestar la meua estranyesa davant aquesta Interpellació del Grup Parlamentari Socialista, perquè a l'Exposició de Motius d'aquesta diu que a la meua darrera compareixença davant la Comissió d'Economia i Hisenda, vaig posar de manifest el que s'ha volgut en-

tendre com l'absència d'una política, d'una línia d'actuació definida dins el tractament de la problemàtica industrial i comercial de la nostra Comunitat. I dic, Sr. Alfonso, que no puc deixar de manifestar aquesta estranyesa meua, perquè és realment estrany que vostès es remetin a aquesta intervenció i contràriament oblidin, i vostè concretament oblidí una altra actuació molt més extensa, que va tenir lloc als pocs mesos d'iniciar-se aquesta legislatura, a la qual detalladament i ordenadament, aquest Conseller que li parla va exposar el següent. Primer, els problemes que, segons el nostre judici, afecten l'activitat industrial i la distribució comercial, en segon lloc, els principis que informen l'actuació del Govern, i un tercer punt, el quadre de mesures que aquesta Conselleria i el Govern podrien incrementar per tal de corregir i impulsar l'activitat en aquests dos camps. Si s'hagués posat esment a aquestes dues explicacions i a la trajectòria que aquesta Conselleria ha dut a terme en aquests dos anys i mig, no hagués resultat difícil identificar una línia clara d'actuació, malgrat que els grups de mesures que s'adopten presenten, al meu entendre, un significat prou clar, sobre les nostres intencions, el fet de collir una part del total per fer un judici global no és, al meu entendre, un mètode honest d'analitzar aquesta política.

M'hagués estimat molt més, avui, Sr. Alfonso, i ho cregui, poder-li fer una anàlisi a partir del programa de la Conselleria de la rellevància de tal o qual problema, de la conveniència o no de tal o qual mesura i de la seva eficàcia, i he de dir que creia que vostè, dins la seva intervenció, em donaria lloc, però no ho ha dit, i no ho ha fet, tampoc. El text de la Interpel·lació, i l'escàs temps de què puc disposar en aquesta tribuna, hauré de tractar el tema amb una amplitud, és a dir, no el puc tractar amb l'amplitud que jo voldria. Però, des d'ara, Sr. Alfonso, i que quedi molt clar, que aquesta no és una responsabilitat meua, sinó que és una responsabilitat seva, per haver fet aquesta Interpel·lació tan àmplia.

Existeix un programa d'actuació a la Conselleria de Comerç i Indústria, i totes les actuacions importants d'aquesta estan dirigides a la consecució dels objectius que ens marca aquest programa, objectius que, a la vegada, han estat determinats a través d'un procés de selecció, per tal de fer front, amb major eficàcia, als problemes que tenim plantejats als nostres sectors comercials i industrials.

Pel que fa referència al sector de comerç, el problema de partida és, en poques paraules, el diferent grau de desenvolupament que té el sector comercial a Balears, respecte d'altres països que van molt més avançats durant tot aquest procés de creixement des dels darrers 20 o 25 anys. Aquesta situació s'ha traduït en una baixa productivitat que, a part d'una incidència negativa sobre els nivells de preus, ha determinat una escassa rendibilitat del sector i un creixement deteriorat del nivell de rendes. En aquest moment, la Conselleria de Comerç i Indústria fa, com vostè sap, estam revisant el cens industrial d'establiments comercials i, a manca, encara, de dades definitives, les xifres d'altres i baixes i les de canvi de negoci illustren dramàticament els problemes abans esmentats. El sector comerç a les Balears s'està convertint, i és trist, en un refugi per a la desocupació. Això es tradueix en un sector atomitzat, és a dir, format per moltes empreses petites poc eficaces, es tradueix també en un

sector sense equipament, i no li he de dir, perquè vostè ho sap i em consta, que hi ha moltíssims de negocis que ni tan sols tenen caixes enregistradores. Imaginin, per tant quina deu ser la situació d'aquest sector, quant a equipament informàtic, de fred, de transport, etc., es tradueix en un sector poc professional on una gran quantitat dels seus membres no han tingut l'oportunitat d'accedir a un nivell de formació adequat. I en aquest punt se m'ha de permetre fer un incís i dir-li que les noves mesures del seu Partit, com són abonar de cop l'assegurança de l'atur i permetre la conversió d'habitatges en locals de negoci no aconseguiran més que accentuar aquests problemes, per disminuir la xifra d'aturats, per compte d'altri, s'augmentarà la de pobres i sub-empleats per compte propi, però aquests darrers, com vostè sap molt bé, no figuren dins les estadístiques.

No em vull entretenir més a exposar, a desenvolupar els problemes referent a urbanisme, a equipament i a equipaments col·lectius perquè no tenc temps.

Definida així, per tant, la problemàtica, què és el que ha de fer el Govern? I li vaig dir a la primera intervenció, a la segona i li repetesc, perquè vegi que sí que hi ha una línia, una línia de política comercial en aquest cas. En primer terme, proporcionar a aquest sector formació professional a tots els nivells, tant sigui professional, mig, com directiu, i establir també uns sistemes de reciclatge professional permanent, i aquest índex, aquesta àrea de formació sí que els duim a terme i d'una manera molt rigorosa. Per una altra part, incentivar les associacions, les ampliacions d'establiments, l'adquisició de tractament de gestió, de fred, de transport, i això, si ha vist les nostres actuacions, és evident que també ho feim. Per una altra part, s'ha d'aconseguir, també, millorar la capacitat financera de les empreses, creant els instruments de finançament preferent que permetin superar el problema de la descapitalització al temps que es reforcen, també, els mecanismes de garantia per a petits comerciants, i això es fa, i una xifra més li he de dir, que li puc determinar les que tenia el comerç respecte del crèdit preferent, que només era d'un u, contra cents de comerç a indústria, en aquest moment, a la nostra línia de crèdits ja no succeeix, i és a l'únic lloc, no tenguí cap dubte, perquè enlloc no s'ha fet, que encara s'hagi aconseguit això, que és que el comerç tenguí més participació dins el crèdit preferent. Això, ja li dic, és l'únic lloc allà on s'ha aconseguit de totes les Comunitats.

La problemàtica que afronten, també, les nostres empreses pel que fa referència a la política comercial, és la manca de la dimensió per acometre amb èxit programes d'expansió comercial fora de les nostres illes, agravat pel fet que també hem d'afrontar un major cost derivat de les nostres característiques geogràfiques. L'objectiu general que s'ha de plantejar i ens plantejam a la Conselleria és impulsar la creació de xarxes comercials més eficaces que superin aquests inconvenients. Aquest objectiu general es concentra amb aquests dos sub-objectius: primer, augmentar la nostra capacitat de gestió fora de les nostres illes i crear a les Balears un focus d'atracció per a compradors. Pel que fa referència a impulsar l'augment de la nostra presència fora de les illes, no sé si fer-li una exposició o remetre'l als sectors implicats i el vull remetre als sectors implicats, perquè vaig molt curt de temps, com poden ser fusteria, construcció, calçat, bi-

juteria, confecció, joieria i marroquineria, etc. Tots aquests tenen incentius per promoure la comercialització dels seus productes fora de les nostres illes, i tots també han fet ús d'aquests incentius alguna vegada. I li he de dir, Sr. Alfonso, que a tots els sectors ja es comencen a veure resultats, i, en alguns, aquests resultats són espectaculars, i no dic que aquests resultats siguin exclusivament gràcies a la nostra actuació, perquè, sense cap dubte, aquests resultats són gràcies a l'esforç del mateix sector, però el que ningú no pot dir és que no hem ajudat i que no hem impulsat aquests sectors.

Pel que respecta a la creació a les nostres illes de focus d'atracció de compradors, crec que és evident l'actuació de la Conselleria en matèria de política ferial, tant si tenia les darreres fires, com són «Balears Nàutica» i Tecno-Turística, o també a SEBIME, que s'ha aconseguit Fira Internacional de Bijuteria.

Dins la política industrial, el problema general que ha d'afrontar una política industrial per a les Balears, és l'excessiu desequilibri de la nostra estructura productiva i, efectivament, la indústria contribueix, tan sols aproximadament amb un 16 o 17 % dins el producte interior brut d'aquesta Comunitat. D'aquest desequilibri sorgeixen problemes d'ocupació, problemes d'excepcionalitat en l'activitat econòmica, problemes d'articulació de l'esquema productiu, problemes, en fi, de creixement futur, i som molt conscients i ho sabem, atès que el paper de motor de l'economia, que era el turisme, en aquests moments ja s'està esgotant, en som molt conscients, d'això. Per tant, l'objectiu necessari per fer front a aquests problemes és doble, d'una banda, aturar el ritme de destrucció de l'activitat industrial, reforçant l'actual sector industrial, i, d'una altra part, potenciar el desenvolupament de les noves activitats industrials. I per aconseguir aquest objectiu, ja li vaig dir a les dues intervencions meves passades, i li repetesc, que es requereix realitzar activitats de formació per augmentar el grau de capacitació tècnica dels responsables de les nostres empreses en cursos de gestió, d'organització, disseny i també introducció a les noves tecnologies. Es necessita també realitzar activitats d'informació i d'estudis, promocionar, per una altra part, totes les activitats dirigides a incorporar el component disseny dins l'activitat industrial, elevar, també, el nivell tecnològic de les nostres empreses, promoure una política d'homologació i promoure, també l'artesania.

Perquè es vegi la línia d'actuació i es pugui comprendre la política industrial que duim a terme, i només a títol d'exemple, li puc dir que, quant a la formació, hem realitzat més de 50 cursos de gestió, organització, empresarial, disseny i tecnologia. Pel que fa referència a informació i estudis, hem realitzat l'inventari de recursos tecnològics, la publicació d'un fullet de suport econòmic a les empreses i un altre sobre tràmits i gestions per a la creació d'una empresa. Hem mantingut les oficines de Menorca i Eivissa pels serveis de l'OPIP, i, fins i tot, fins i tot, s'haurà realitzat el cens industrial i tecnològic, i això per citar alguns exemples d'actuacions. En el camp de disseny, hem concedit deu beques per estudiar disseny a escoles europees, donarem personalitat jurídica, molt prest al Centre de Disseny, que segurament serà una fundació, i vull destacar aquí l'establiment del Centre assistit per ordinador, el CAD-CAM, de Maó, i la promoció i finançament d'un programa de disseny del moble per

a una agrupació d'empreses. Quant a tecnologia, hem fixat projectes d'innovació tecnològica, perdó, hem finançat projectes d'innovació tecnològica a través del CEDETI en col·laboració amb el Ministeri, a través d'aquest conveni que tenim firmat amb el CEDETI, i els tècnics de l'OPIP han donat i donen assessorament tecnològic a totes les empreses, més de dues-centes, s'han fet aquests assessoraments. Quant a normalització i homologació, vull destacar la constitució de la formació del centres d'estudis de la construcció a Balears i el suport als laboratoris de Ciutadella i d'Inca. I, quant a l'artesania, dir-li que estam desenvolupant la Llei, i que estam establint un programa per a la implantació de productes artesans amb denominació d'origen i productes amb garantia artesanal, hem començat amb el programa pilot de la denominació d'origen del vidre i, al mateix temps, estam potenciant les nostres empreses artesanes i fomentant la comercialització dels seus productes, i a títol d'exemple li puc esmentar la campanya que es posarà en marxa el desembre, probablement dia 15 de desembre.

En el camp de la indústria, pel que fa referència a l'administració, podríem dir, d'indústria no entraré en el que són seguiment d'expedients, només li donaré una xifra, si li serveix, en aquests moments estam maneant un volum de 50.000 expedients, això vol dir que del 83 al 85 s'ha incrementat en un 25 %, això demostra qualque cosa en el que fa referència a l'activitat econòmica.

Srs. Diputats, Sr. Alfonso, si això no és una política coherent, vostè ens mostri de qualque forma, no dient que no feim o que deixam de fer, sinó que em digui que no és coherent perquè vostè creu que no hauríem de fer això i hauríem de fer allò altre, però crec que no s'atreveix a entrar-hi, aquí dins, i jo voldria que s'hi atrevís. L'actual estadi de desenvolupament industrial, Sr. Alfonso, estam impulsant la introducció del disseny a les empreses, estam reduint i fent més fluïda la informació que interessa, estam propiciant la introducció de les tecnologies de punta, com pot ser el disseny, a través de la informàtica i de la instal·lació de robots, i tot això es completa en un pla de formació amb la promoció del sòl industrial i amb el suport financer, tampoc entrat dins l'eficàcia de la línia de crèdit. I, endemés, tot això es fa, quasi sense transferències de l'Administració Central, perquè com tots vostès saben molt bé, els organismes que s'encarreguen de la promoció industrial no han transferit fons per a aquestes actuacions.

Evidentment, Sr. Alfonso, i estic convençut, i vostè també que no feim una política industrial a l'estil de l'Administració Central o d'algunes altres Comunitats que, com podem veure als mitjans de comunicació, dediquen 15 ó 20.000 milions a un programa de captació d'empreses. Nosaltres no tenim ZURs i els polígons de preferent localització industrial, com també sap, desapareixen, però duim a terme, en la mesura que ens ho permeten els nostres pressuposts, una política industrial coherent.

Si això, Sr. Alfonso, no és una política ni és una línia actuació concreta i coherent, jo voldria que m'ho explicàs, però no que em digui, no feis, és que deixau de fer, és que hauríeu de fer. Vostè ha dit, tot d'una que ha entrat, tot d'una que ha començat a parlar que era inútil intentar fer una exposició completa, la culpa és seva, hagués tocat un punt concret dins la Interpellació, no faci una Interpellació àmplia, allà on després

jo em veig obligat a anar un poc de bòlit per poder-li explicar, tot perquè la meua obligació és explicar-li tota la política una vegada més, a veure si ho entén, les línies de la política, però a mi m'agradaria molt entrar dins una qüestió personal, sigui el sector que sigui, m'han dit que només tocaria el tema de les sabates i del calçat, Sr. Alfonso, no hi ha entrat per res, vostè s'ha limitat a descriure la problemàtica que té el sector, això nosaltres ja ho sabem, vostè, si vol discutir de política industrial, em digui que és el que no feim i hauríem de fer, o que és el que feim i feim malament, però és que ni tan sols això, Sr. Alfonso, la postura que fa vostè aquí, jo li he de dir la veritat que el meu nín, que té cinc anys, crec que quasi quasi ho sap fer.

En comerç exterior, vostè em parla que hem de promocionar les empreses, jo li repetesc, i vostè ho sap, que el comerç exterior no el tenim transferit, si precisament en els pressuposts del 85 hi havia una partida allà on es deia «comercio exterior», i va telefonar el Sr. Guerra, i ho varem haver de llevar, i ara em diu que hem de fer comerç exterior, Sr. Alfonso, jo no l'entenc, només per acabar, només em queda una qüestió i dins la rèplica pentura tendré temps, que ... es facin negocis especulatius, Sr. Alfonso, a mi m'agradaria que em donàs noms, perquè estic convençut que això és impossible, perquè quan s'abona la subvenció és una vegada que està feta la inversió, si la inversió no es fa, no hi pot haver subvenció, Sr. Alfonso, i me'n digui un, perquè si és així, que no el trobarà, estic segur que no el trobarà, vostè va tenir accés la primera vegada des del President de la ... i sap que les té, lògicament, i vengui el dia que vulgui, i estic convençut que no en trobarà cap.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller.

EL SR. OLIVER MUT:

Sí, Sr. President, acab. I a mi, el que m'agradaria, Sr. Alfonso, és que la Moció, que tanmateix la presentarà, perquè és evident, tanmateix no el convencen mai, si és la seva obligació, que almanco a la Moció sí que li agrairia que la fes una miqueta més concreta, i a mi m'agradaria molt entrar a discutir qualsevol sector, calçat, moble, bijuteria, qualsevol sector, però siguem seriosos, per favor.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Sr. Alfonso, vol replicar?

Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Consellers. Quan no es tenen raons es va a la qüestió personal, jo no hi vaig mai. Li he dit al Sr. Conseller que no era la seva responsabilitat, bé, l'ha agafada. Ja diu el Sr. Conseller que el seu nín li ha donat classes i, per tant, la'ns ha explicada aquí, em pareix molt bé, jo no tenc res a dir que el seu nín de cinc anys li doni classes, però sí li agrairia que no utilitzàs, quan vengui aquí, el mètode «holendorf», que ja ho hem dit moltes vegades, o el que ha fet. Perquè, Sr. Conseller, la Interpellació és un resum molt petit del que li volem demanar, i com que ha de ser un tema de política general, resulta que l'hem de donar com a política general, i li hem xerrat de po-

lítica general, i li hem dit el que vostè fa i el que no serveix per a res, li ho hem dit així de clar. I és evident que fa feina, Sr. Oliver, faltaria més, per això cobra, només ens faltaria que no ens hagués pogut dir la quantitat de fires que fan, que estan al Butlletí, la quantitat de reunions que té i les idees, les vuit beques de disseny que han fet, molt poc balanç per tres anys de Govern, senyor.

Li he dit que la perla de la seva política econòmica, de la política econòmica del Govern eren les subvencions a empreses, i això era la perla, perquè així així ho vàrem defensar en el Pressupost, perquè la resta és gestió, no és política econòmica, és evident que estam d'acord que hi ha d'haver nou disseny, i no només per ordinador, sinó per imaginació, sobretot en calçat, és evident que s'han de formar empresaris, qualcun dels que formen amb la CEDETI presenta, després, suspensió de pagaments, però això és anecdòtic. Això no té la més mínima importància. És evident que aquestes accions s'han de fer, però això és gestió, això no és política econòmica.

Vol que entrem en el que s'ha de fer en calçat? Jo li ho dic. Primer, estudiar-se seriosament el sector, calçat, fusta, alimentació, seriosament, no així com l'han estudiat, que no el s'ha estudiat. Li ho vaig dir fa un any, tenien temps, li vaig fer una proposta, en sis mesos que es duguin estudis a aquest Parlament sobre els sectors deprimits d'aquesta economia, no la varen acceptar, no ens diguin que no li ho hem dit, li vàrem dir.

L'hem escoltat, els principis i les millores, però és que són uns principis que si continuen així seran uns finals, seran uns finals de la indústria, no seran uns principis de política econòmica.

A mi em sap molt de greu sempre xerrar, si és un mètode més o no el que ha de fer un Govern quan li fan una Interpellació, és escoltar, després d'haver escoltat, contestar a allò que se li demana, no contestar al que ha escrit abans. L'únic, quan fa una interpellació, que pot escriure abans és l'interpellant, no és el Govern, perquè resulta que després l'interpellant va per un lloc, i el Govern va per un altre, i, lògicament, no ens podem entendre de cap manera, si vostè m'hagués escoltat, se n'hagués adonat que hi ha problemes, aquests problemes tenen o no tenen solucions, i li ho he dit, i jo, per exemple, puc opinar, que no ho dic, que el sector moble té molt poques solucions, puc opinar això, i puc opinar que fa falta una reconversió del sector calçat, però el Conseller opina que no i no va a les reunions que el convoquen a Madrid, juntament amb Alacant, no hi va, quan es parla de reconversió del sector calçat. Jo puc opinar que sí que fa falta la reconversió, el Sr. Conseller es veu que opina que no fa falta.

Bé, a mi m'agradaria que fossin uns tècnics, perquè ens hi jugam molt en aquesta Comunitat Autònoma amb aquest tema, i no puc estar en desacord, en acord, en absolut, amb el desequilibri sectorial i tal, això ja són coses passades. Sabem que el turisme o el sector servei és el sector preponderant de la nostra economia, però que això produeix desequilibris insalvables als altres sectors, no senyor, això fa temps que ho hem superat tots, vostè també, i no sé com li ha sortit això. Nosaltres creim que s'ha de conservar un sector industrial, però no a costa ni perquè el sector turisme decaigui o no, també de moment no decaurà, tots sabem que el sector turisme, avui per avui, és de tots, i excepte guerres, el sector industrial, i

entre cometes, més segur del món econòmic de les nostres Illes, i d'Espanya, el més segur. Per tant, no anem que no és segur, i després anem als desequilibris regionals. Nosaltres tenim una economia determinada a les nostres illes, i hem parlat del sector industrial i no hem entrat dins el comercial, i li diré per què no hem entrat dins el comercial, perquè el sector comercial, que aquí van la majoria d'aquests crèdits de circulant i d'industrial, etc., aquest sector està molt poc estudiat, i quan li varen dir, per favor, l'estudiïn, és perquè les dades són mínimes, estudiat des del punt de vista, no només —ara acabaré, Sr. President—, no només d'una relació o inventari de comerços, sinó des d'una perspectiva econòmica. Aqueix està molt poc estudiat, i la veritat és que un no sap bé, ni vostè, ni jo ni el Sr. Soler no sap bé si aquest minifundisme comercial és bo o dolent, un no ho sap gaire bé, a això. I vostè ho ha firmat, que és molt dolent, i jo no li diria tant. El que sí és molt dolent és ajudar com s'està ajudant des d'aquesta Comunitat Autònoma a ampliar aquest minifundisme, potser que sigui bo, potser que sigui bo, potser que sigui bo a concentració, potser que sigui bo a concentració de compres, però el que és segur que no és bo són aquests crèdits indiscriminats que no saben on van, i que li garantesc, això li garantesc que he comprovat que si van a aquest negoci especulatiu, i l'únic que li deman és que els seus he comprovat, com pot suposar, no li diré com ni on, inspectors ho comprovin. No li deman res més. I ho he comprovat, com pot suposar, no li diré com ni on perquè no vull, no vull que la gent que informa després no informi, sobretot no vull atacar l'honorabilitat de cap entitat financera ni de cap particular, mentrestant no hi hagi proves, proves que, documentades...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, moltes gràcies.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Disposa, Sr. Conseller, d'un temps de cinc minuts.

EL SR. OLIVER MUT:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. En el principi de la meua intervenció li he dit, Sr. Alfonso, que no em quedava més remei que explicar la línia de política comercial i industrial, perquè així vostè m'ho demana i m'ho diu a la Interpellació. Li he dit, per una altra part, que m'agradaria que dins la Moció poguéssim entrar a discutir sector per sector i el que vostè vulgui, però no em digui, per exemple en el camp del calçat, i ja com a avançant, que el que s'ha de fer és un estudi, ne s'ha de fer un estudi en el tema del calçat, a més a més es pot fer un estudi, el que s'han de fer són actuacions, i són les actuacions que nosaltres estam fent en el calçat, i vostè vol suposar que nosaltres en calçat no feim res. Em parla de la reconversió del calçat, jo no he dit que no estigui d'acord, ni el contrari, és una afirmació que crec que l'ha entesa malament, jo no he dit que el turisme davallí, el que li he dit és que el turisme era el motor de la indústria, a remolc del turisme, sí senyor, el «boom» del turisme va ser, és el motor que va moure l'economia a les nostres illes, això és el que jo li he vengut a dir, i en aquest moment, com que el turisme ja està més o man-

cò saturat, no pot fer aquesta funció que va fer de motor a partir de l'any 60, això és el que li he volgut dir.

Tampoc no he dit que aquest minifundisme sigui dolent, no ho he dit, no, vostè ha dit que jo he fet aquesta afirmació, jo no ho he dit, l'únic que he venut a dir, i amb això demostr que vostè no sap quina política duim endavant, i a mi em fa la impressió que no escolta, que la problemàtica que té el comerç interior a les nostres illes és que ha perdut el tren respecte dels altres països. És a dir, que els seus establiments, li he posat l'exemple que no tenen ni caixes enregistradores, no tenen equipaments de fred, és a dir, que la reforma dels establiments comercials, això és el que hi ha en aquests moments. Jo no defensaré ni el comerç petit ni el comerç gros, jo el que defens és un lliure mercat, i evidentment passa que els petits comerços estan en desavantatges, contra els grossos, precisament perquè no estan posats al dia. I li he explicat tots els problemes i crec que no importa entrar-hi, per falta de coneixements, per falta de liquidesa, en definitiva, coneix el problema.

I els crèdits, em cregui Sr. Alfonso, que jo, si vostè em diu, que no m'ho dirà, que hi ha aquests negocis especulatius, almanco li demanaria que, com a favor personal i confidencial, almanco m'ho digués.

En la línia de crèdit, una xifra li puc dir, no li puc donar encara els sectors que s'han beneficiat més, no li puc dir encara, vaig dir que sí, que li donaria, però sí que li puc donar una dada ja: s'han creat, amb aquests crèdits més de 100 empreses, i més de 400 empreses han tengut accés a ampliar o a remodelar el seu negoci, i més de 1.000 llocs de feina que s'han creats, amb els crèdits que hem subvencionat. Crec que això és important i li ho puc demostrar el dia que vulgui.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Per fixar la seva posició, volen intervenir els altres Grups?

Per Esquerra Nacionalista-PSM, té la paraula el Sr. Sebastià Serra Busquets.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Molt breument. Hem escoltat atentament, hem escoltat el que ha dit el Sr. Alfonso, el que ha dit el Sr. Oliver, el que duia escrit, fet abans, i el que llavors ha anat dient, així, de «motu proprio», per entendre'ns, i un parell de coses molt concretes sí que Esquerra Nacionalista les vol dir.

La primera, Sr. Oliver, senyors del Govern, investiguin, investiguin aquesta qüestió de l'especulació i del que podríem dir, defraudadors a la Comunitat Autònoma, i defraudadors a tota la població. Cal investigar molt concretament l'acusació que ha fet el Sr. Alfonso i que, per a nosaltres, és molt greu si és que hi ha qualque indici que això pugui ser veritat. Per tant, el primer de tot és demanar una investigació seriosa en aquesta qüestió dels crèdits.

La segona, nosaltres som, pentura, molt resolt, però nosaltres creim que hi ha una cosa de la qual vostè no n'han parlat gens: indústries derivades d'agricultura, ramaderia i pesca. Creim que en aquestes illes són les possibilitats reals que existeixen de crear llocs de treball i de fomentar, a la vegada, un sector que,

sobretot, amb l'entrada al Mercat Comú, tindrà greus problemes, i avui no se n'ha sentit ni una paraula.

Tercer, fomentin vostès la producció que es fa a les Illes, per al consum a les Illes, és a dir, procurem fomentar el que es consumeix, el que es produeix en aquestes illes en el sector industrial.

Quart, procurem, vostès ja ho han fet, han subvencionat a sectors empresarials, nosaltres demanariem que mirin una mica més a quins sectors empresarials estan subvencionant, no només amb els crèdits, sinó amb subvencions directes i, sobretot, al sector del calçat que es miri un poc més, perquè tenim entès que qualcú, amb subvencions del Govern Autònom, li ha anat molt bé per devers fires internacionals.

Per altra banda, i per acabar ja, no hem sentit ni una paraula del foment a les cooperatives i fomentar el cooperativisme industrial, i pensam, per tant, que són coses concretes que es poden fer. I nosaltres demanariem al Grup Socialista que incloent un poc les coses que diem i les coses que aquí no s'han dites entre tots, es faci una Moció per ordenar un poc el sector industrial.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

El Sr. Jeroni Albertí, pel Grup Regionalista de les Illes, té la paraula.

Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de cinc minuts.

EL SR. ALBERTÍ PICORNELL:

Sí. Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, El nostre Grup no pensava intervenir, avui, perquè a la vista de l'enunciat d'aquesta Interpellació, que diu «demanar de la política industrial i comercial del Govern de la Comunitat Autònoma i els objectius a curt i mig termini que s'ha marcat per corregir els problemes industrials i comercials de la nostra Comunitat», pensàrem que seria un dia que escoltant aprendríem molt. I ens adonam que no hem après res, perquè a una Interpellació del Grup Socialista, on fins i tot denuncia irregularitats, possibles irregularitats, que s'han de comprovar, el Sr. Conseller no ha contestat dient quina política industrial té el Govern. I jo sortiré de la comercial i aniré a la industrial.

El Sr. Conseller ha dit, entre altres coses, com sempre, quasi sempre surt que el Sr. Oliver ha dit no sé què, quasi sempre surt això, però no ha dit, ha dit una sèrie d'accions que estan fent, ha dit una sèrie de coses que estan fent, però no ha dit quin és l'objectiu final, pel qual es fan les inversions, pel qual es fan les actuacions. I jo crec que el més necessari, i no em vull avançar ja a futurs debats, és saber si hi ha o no hi ha un programa industrial des del Govern, i jo he tret la impressió que aquestes accions que vostè ha dit que fan, no es fan sota un programa de promoció industrial, sinó a demanda de part. Quan hi ha un sector que necessita ajuda, demana que li bonifiquin els interessos, i vostès els hi bonifiquen, però no hi ha un programa d'inversió industrial, de realment, veure per quin camí han d'anar aquestes illes nostres per fer front al rept de Mercat Comú, per exemple, i per sortir, no del monocultiu del turisme, que joestic en desacord total amb vostè, que no ha tocat sòtil, el turisme, amb imaginació, és capaç d'estirar molt més el motor de l'economia del que ha estirat fins avui, però no tan sols és aquest, és que necessitam saber, en aquest moment, fer política industrial, vol dir comen-

çar a pensar quins són els sectors de futur en aquestes illes. Si el seu objectiu, i a mi m'hagués agradat que ho hagués dit, és que el nostre objectiu de política industrial, és salvar les indústries del calçat i és salvar les indústries de la fusta i és salvar el que sigui, per tant, farem accions cap a aquest punt, però jo deman, i vull volar un poc més alt, en aquest moment, que entrem en el Mercat Comú, hem anat a cercar quins són els sectors que són possibles a les nostres illes i tenen futur de competències? Jo li asseguro que som un autèntic defensor de l'economia privada, i no és a base de subvencions que funciona l'economia privada, és a base d'illusió, de mercat i de ganes de competir. Això és el primer que li fa falta a un empresari, i quan aquí comencem que tot funcioni a base de subvencions, l'economia privada està seriosament amenaçada, la iniciativa lliure està seriosament amenaçada, perquè un empresari el que ha de fer és competir, allà on hi ha mercat, allà on hi ha capacitat, allà on hi ha ganes i allà on realment hi ha esperit empresarial.

Però, de totes maneres, continuar un poc fins que el Sr. President m'aturi, perquè és un tema del qual en podríem parlar tot l'horabaixa, aquest programa industrial o la política industrial que hi hauria d'haver avui. Repetesc, s'han estudiat quins són els sectors de futurs? S'ha estudiat si a una illa en què un sector que té una excepcionalitat marcada necessita compensar-se, no el sector, sinó els llocs de feina, amb unes activitats molt més estables, tot l'any, que permetin dur l'atur estacional de l'hivern a uns límits suportables? S'ha, realment, entrat a veure si és convenient començar a captar inversions cap aquí, amb alta tecnologia, que ens permetin fer front a la resta del Mercat Comú? És que ens podem permetre el luxe de perdre l'oportunitat d'integrar-nos en el desenvolupament industrial i tecnològic que avui és un repte important per a les Comunitats Autònomes i que està girat a ser el motor de l'economia del futur? I no ens adonem que estem, quan tothom va a cercar inversions a Europa, nosaltres estem agafant un greu desfasament amb altres Comunitats Autònomes, que això és fer autonomia, amb altres Comunitats Autònomes que serà irrecuperable si no començam a fer passes en funció que aquestes inversions vinguin aquí, que no vagin a altres Comunitats, i això no és ser insolidari, això és començar a tenir cura de casa seva.

Això és el que a mi m'hagués agradat sentir, avui horabaixa, per part d'uns i dels altres, i no contestar si vostè en sap, i jo no en sé, i si no sé què, i si no sé «quantos». Pens que, quan tenim una oportunitat de parlar de programes, hem de parlar de programes, i no hem de parlar de coses petites, sinó que estem, realment, realment, en un punt —acab, Sr. President, perquè se m'ha acabat el temps, temes encara me'n queden—, sinó en el punt de començar, entrar en allò menut quan realment necessitem, des de la nostra Comunitat, volar un poc alt, posar un poc d'imaginació a les polítiques industrials i, realment, treure profit d'una situació nova, que ve, i que no és negativa si nosaltres som capaços de ser positius.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

El Sr. Joan Verger, pel Grup Popular, té la paraula.

Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. VERGER POCOVÍ:

Sí, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Ens trobam avui davant una Interpellació que, per moltes explicacions o preguntes o coses que quedin sense contestar o contestades, tant per part de l'Oposició com per part del Govern, no deixarà satisfets a ningú, perquè tots sabem que és un tema complex i un tema difícil. Complex i difícil per tant, i és una realitat, el sector turístic ha col·lapsat, en part o totalment, els sectors primaris i secundaris, i tot el que no s'ha mogut i, en aquests moments, encara no es mou, o quasi tot, al voltant d'aquest turisme, realment té un futur difícil i incert, per molta imaginació que s'hi pugui posar.

Creim, com a Grup, que és necessari que el Govern hi posi imaginació, que faci accions, i crec que en fa, el Conseller ens ha dit aquí que, a nivell de comerç interior, perquè ara resulta que ningú no en vol xerrar, quan a aquesta Interpellació se'n xerrava, resulta que la política està centrada a promocionar la formació professional del sector que era necessari, a incentivar les associacions, ampliacions d'establiments, que era necessari i s'ha fet, a millorar la capacitat financera de les empreses, creant els instruments de finançació preferents, i aquí nosaltres també demanem al Govern que investigui, que investigui, i no es poden fer acusacions com les que han fet aquí, d'una forma tan general, dient que hi pot haver vius, jo diria «fenicis», Sr. Alfonso, quan en conegui un d'aquells que ha abusat, ho digui, que nosaltres també l'estalonarem, perquè volem que s'investigui, i si n'hi ha un que ha abusat dels fons públics, hem d'anar cap a ell, perquè de vius i de fenicis en sobren.

I es podria fer qualche cosa més a nivell de comerç interior? Pens que no, poca cosa es podia fer si no fos una cosa que tot el comerç interior demana, que és eliminar l'excés de burocràcia, que lògicament això no ho pot fer tot sol el Govern Autònom.

Pel que fa referència a la política comercial, pensam que el Conseller d'Indústria i Comerç ens ha explicat clarament quin era l'objectiu principal: augmentar la nostra capacitat de gestió fora de les nostres illes i crear, per a les Balears, focus d'atracció per a compradors. I, en aquest sentit, vulguem o no vulguem, crec que són importants els esforços realitzats en política ferial. La Fira de la Bijuteria a Menorca no és un capritxo, és una necessitat que ha demanat el sector. La Balears Nàutica, que és un futur possible i interessant per al sector, l'ha demanada el sector i està molt content i l'hem de continuar promocionant. Tècno-Turística ha estat un èxit, i els sectors que han concorregut es mostren tremendament satisfets. Són, pens, exponents clars d'una encertada política de cara a aquesta creació d'aquests focus d'atracció per a compradors que tanta falta ens feia a les nostres illes.

I, entrarem, ara, a la política industrial. Però, com és possible que aquí, tan alegrament, es digui que s'ha de tenir tanta d'imaginació quan, en aquests moments, certes zones espanyoles, amb aquests ZURs, les Zones d'Urgent Reindustrialització, tenen uns avantatges que nosaltres és impossible que tinguem, i si passam llista, resulta que ara, amb la creació dels ZURs, s'han suspès els polígons de preferent localització industrial, que aquí n'hi havia un parell, el de Marratxí, i com que ara tenim els ZURs, ara no podem tenir els polígons de preferent localització industrial, i el Govern Central ens ha deixat amb dos pams de nassos,

perquè ens ha deixat fora ZURs i fora polígons de preferent localització industrial, que és el que necessiten les indústries per muntar indústries amb uns preus assequibles i amb unes condicions acceptables poder fer la competitivitat a les altres zones que s'estan muntant a Espanya, a conseqüència de la reconversió industrial.

Podem pensar, també, en un gran pla d'industrialització, quan aquest pla d'industrialització duria problemes de contaminació, per suposat a les nostres illes, impossible. Tecnologia punta, de la qual el Ministre Joan Majó, amic meu, és tan aficionat, i jo també, i que cada vegada que aquí ha vingut una empresa d'aquestes, una gran empresa, perquè la tecnologia punta la fan les grans empreses, no la poden fer les empreses petites, resulta que al final, després de moltes conversacions, el que han fet és anar-se'n als ZURs aquests famosos, que nosaltres, com he dit, no en tenim cap ni un. I pens que el Govern, sí que ha fet, dins les seves possibilitats, unes activitats de formació, una promoció dins disseny, una elevació del nivell tecnològic, una homologació i una normalització de productes, una promoció d'artesanía, que crec que és, en aquests moments, el que es podia fer, i aquí el Conseller s'ha oferit a xerrar, a qualsevol moment, de problemàtiques puntuals, ja sigui del sector calçat, ja sigui del sector que sigui.

Jo, Sr. Alfonso, la crítica que vostè ha fet al Govern, sap que nosaltres la hi feim al seu Govern, per consegüent, quasi quasi podria venir a fer-se la fitxa d'AP, perquè coincidiríem en aquest sentit.

I, per una altra part, si el Conseller ens ha dit que s'han creat 1.000 llocs de feina, i nosaltres estam convençuts que sí, pens que el seu Govern, del Partit Socialista, és qui els ha destruïts.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Srs. Diputats.

Aquesta Presidència decreta un descans de deu minuts.

III.—2)

EL SR. PRESIDENT:

El punt següent de l'Ordre del Dia és el relatiu, també, a Interpелlacions, tractarem la presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la política del Govern Autònom en el tema de les subvencions escolars.

Secretària, vol fer, per favor, lectura d'aquesta Interpелlació?

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

«Darrerament hem assistit a tota una sèrie de declaracions del Govern de la Comunitat Autònoma sobre els denominats xecs escolars, que no tan sols han sorprès als responsables de l'educació, sinó que creen un vertader estat de confusió i injustícia. Per tot això, el Grup Parlamentari Socialista interpel·la el Govern de la Comunitat Autònoma sobre:

Quina és la política del Govern de la Comunitat Autònoma en el tema de subvencions i ajudes a centres escolars i alumnes dels esmentats centres?»

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Secretària.

Té la paraula el Diputat Sr. Joan Nadal, per defensar aquesta Interpелlació.

Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de quinze minuts.

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sr. President, Srs. i Srs. Diputats. La premsa, com moltes altres vegades, ens va obrir els ulls sobre un tema que, podem dir clarament, que ens va crear escàndol: Les manifestacions del Conseller de crear un denominat xec escolar que subvencionàs els alumnes dels centres que, de qualque forma, havien rebutjat la concertació o la subvenció amb el Ministeri d'Educació. Poques vegades ens havíem trobat davant un repte polític tan decididament elaborat i presentat com una acció de Partit, únicament amb un interès: l'interès electoral. A pesar de les ... conseqüències que aquesta edició, dins l'àmbit econòmic, podia tenir per a la Comunitat Autònoma, el deteriorament de les relacions que suposaria amb el Ministeri d'Educació i Ciència, la poca incidència real en el conjunt del sistema educatiu de les nostres illes, sense entrar a valorar la seva possible inconstitucionalitat.

Que és un projecte eminentment polític salta a la vista, a l'actualitat, una vegada aprovada la Llei Orgànica de l'Educació, Llei que, a pesar dels demagògics atacs que va rebre, va ser refrendada constitucionalment, no té sentit intentar, des d'una Comunitat Autònoma, boicotejar el seu esperit amb perjudici directe de tota la resta de la Comunitat. I deim de tota la resta de la Comunitat, de la majoria dels ciutadans, perquè a l'actualitat són tres els centres que no reben subvenció del Ministeri d'Educació i Ciència tres els centres que no s'han volgut concertar: San Cayetano, Lluís Vives i Santo Tomàs de Aquino, amb un total de 3.000 alumnes. Els restants centres privats concertats, els restants centres privats que reben subvenció, 94, amb un total de quasi 45.000 alumnes. Com és de veure, a l'actualitat, els alumnes que no reben subvenció de centres privats és només d'un 7 %, però aquesta xifra, si es relaciona amb la totalitat dels alumnes de les nostres illes, que són 98.281, ens dona que els alumnes no subvencionats, per decisió del centre, de tota la població escolar de les Illes, és únicament i exclusivament d'un 3 %. O sigui, que el Govern de la Comunitat Autònoma pretén dictar una norma que afectarà, quan pugui ser aplicada, al 100 % dels escolars dels centres no subvencionats, al 3 % de la població escolar. Que ha de tenir gravíssimes conseqüències econòmiques per al Govern de la Comunitat Autònoma és evident, el projecte del mateix Govern, el projecte de la Conselleria informa que es necessita per al curs 85-86 un mínim de 130 milions de pessetes, per al capítol 4t, subvencions, i un mínim de 14 milions de pessetes per als capítols 1 i 2. I tot això per subvencionar, amb un 30 %, el cost de l'ensenyança reglada, el cost de l'ensenyança d'EGB. Però, és que, a més, ens trobam que els centres que no s'han acollit a la concertació, que els centres que no estan subvencionats, avui en dia, tenen una ensenyança que va de les 9 a les 10.000 Pts. mensuals, subvencionaríem un 30 %, subvencionaríem 3.000 Pts., aquesta ensenyança encara estaria, tendria un cost de 7.000 Pts. mensuals. Aconseguiríem alguna cosa amb això? Nosaltres creïm que no aconseguiríem res.

Però, el mateix informe de la Conselleria assenyalava que, per als pròxims anys, aquest pressupost s'ha d'incrementar de forma substancial, que no és suficient.

cient en absolut, i que s'ha d'augmentar en detriment d'altres Conselleries i d'altres programes, i diu taxativament: «Es necesario sacrificar otras actuaciones más generalizadas o de impacto social electoral menor». És evident que el mateix informe de la Conselleria ja considera aquest projecte xec com un projecte d'impacte social electoral. A l'actualitat, el dèficit públic a la primera meitat de la legislatura és de, aproximadament, 5.000 milions de pessetes, que augmentar possiblement entre 1.000 milions més si, com pareix previsible, s'ha d'atendre als avals subscrits pel Govern de la Comunitat. En el pressupost d'enguany, es creen noves, importants partides de deute públic, segons la notícia apareguda aproximadament 2.000 milions de pessetes. I aquest informe ens diu que, en base a aquesta idea política, s'ha de subvencionar, s'ha d'afavorir a la Conselleria d'Educació en detriment de les inversions de les altres Conselleries, per iniciar un camí que es sap que no té final, per iniciar un camí que no es podrà aturar i que hipoteca greument l'activitat de totes les altres Conselleries.

És evident que aquest és un Govern de dretes, però en aquest cas, jo crec, que també és evident que aquest projecte és un projecte d'un Govern de dretes, completament reaccionari. No hi ha cap altre Govern de dretes, de cap altra Comunitat de tot el país, ni Galícia, ni Cantàbria que s'hagin atrevit a això. No hi ha cap altra Comunitat, ni Euskadi ni Catalunya, que s'hagin atrevit a això, i no són Comunitats governades pel Partit Socialista. És evident que aquest projecte l'únic que pretén, a part de l'impacte electoral, és un enfrontament amb el Ministeri d'Educació, però si realment aquesta mesura fos necessària, si realment no quedàs altre remei, perquè s'ha fet una llei que ataca la llibertat d'ensenyança que té aquesta norma, però és que, avui en dia, amb la Llei Orgànica del Dret a l'Educació, tots els centres privats, no només tots els centres privats, d'acord amb l'article 53, poden definir..., no se'ls ataca en absolut, l'únic que se'ls diu és que el seu ideari ha d'estar dins la Constitució, només faltaria que l'Estat hagués de subvencionar un centre escolar que el seu ideari fos atacar la Constitució, només faltaria això, i jo no sé si és aquesta la voluntat del Conseller, perquè tots els altres centres sí que poden ser subvencionats, sí que poden arribar a la concertació, sí que poden anar a la concertació amb el Govern.

Jo, realment, aquest projecte del xec, projecte elaborat per la Conselleria que ens anuncia, a més, que la LODE és una llei que provoca la supressió de la pluralitat, l'estatalització de l'ensenyança i, en darrer terme, com a màxima illusió dels socialistes intenta aconseguir una escola única, pública i neutra. Sr. Conseller, quasi quasi han encertat, quasi quasi han encertat, nosaltres volem una escola pública, nosaltres volem una escola neutra i nosaltres volem una escola per a tots. Nosaltres mai, i les actuacions del Govern així ho demostren clarament, no volem una escola única. Llegeixi les nostres declaracions, llegeixi les declaracions del Govern.

Què és el que fa dir totes aquestes barbaritats al redactor d'aquest projecte? Pentura, que els alumnes siguin obligats a rebre l'educació dins el marc de la Constitució? Pentura, el dret dels professors a la llibertat de càtedra? Pentura, la possibilitat de participació dels pares, els alumnes i els professors a la gestió i control del centre? És que tal vegada, com diuen, o

millor deien, tots els determinats sectors anti-LODE, que varen comparèixer com esclata-sangs en el moment que es discutia la Llei, i que després varen desaparèixer, i pareixia que tothom acceptava la LODE, tothom es va, després de la sentència del Tribunal Constitucional, tothom es va sentir encantat amb la sentència, que l'únic que deia era que la LODE era constitucional. És que, per ventura, com diuen aquests sectors això és un atac a la llibertat, és un atac a la llibertat d'educació? Nosaltres creim que, realment, el que pot molestar aquests sectors és que es faci una escola participativa, una escola on organitzacions sorgides de la mateixa societat i que no poden ser manipulades, com són les associacions de pares, les associacions de professors, les mateixes associacions d'alumnes, poden participar en les qüestions educatives.

És evident que aquest és un tema de prioritats, i és un tema de prioritats per al Govern de la Comunitat Autònoma i és un tema de prioritat per al Govern de la Nació, indubtablement per al nostre Grup. I, per a nosaltres, el prioritari no és la creació d'un lloc gratuït per a cada nin, vull dir, és la creació d'un lloc gratuït per a cada nin, no és la finançació de qualsevol oferta, nosaltres volem que hi hagi un lloc gratuït abans de finançar qualsevol oferta, avui, quan encara a molts de pobles i a moltes ciutats, hi ha escoles infradotades, quan hi ha escoles amb unes condicions que no són acceptables, quan encara l'educació a disminuïts no està totalment coberta, quan estam a una província, a un país on hi ha una de les xifres més grosses d'analfabets de tota Espanya, i jo record al Sr. Conseller que jo vaig sortir a aquesta tribuna a demanar, quan discutíem els pressuposts, que vostè inclogués una partida per a l'educació dels analfabets, per a l'alfabetització del nostre país, i vostè va dir que no tenia doblers, vostè va dir que el pressupost no li permetia aquesta tasca. Què és, que ara li sobren, els doblers? Què és, que aquesta Conselleria, ara, ja no sap que n'ha de fer, amb els doblers?

Bé, nosaltres creim, Sr. Conseller, que realment tot el que jo he dit per a vostè no serà important, l'important és que estam a un any i mig d'eleccions, i a un any i mig d'eleccions s'han de prendre mesures espectaculars, s'ha d'obrir el sac dels doblers. Indubtablement, Sr. Conseller, vostè tindrà èxit, serà molta la gent que vendrà a demanar, perquè quan s'obri el sac dels doblers, tothom s'hi apunta, o molta gent s'hi apunta, fins i tot ha aconseguit que s'escriguin cartes, totes iguals, a un determinat mitjà de comunicació, tant de bé que ha aconseguit que no es faci amb la capçalera de la Conselleria. Sr. Conseller, s'estan aficant a un camí de difícil sortida, i difícil sortida, no només per a vostè, sinó per als governs que seguiran, i aquest camí, si vostès el continuen, com diu el seu darrer llibre-propaganda, al contrari, això no tindrà solució, si continuen.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Sr. Conseller.

Disposa vostè d'un temps de quinze minuts.

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Evidentment, ens trobam, crec, davant un debat d'un fons extraordinàriament polític, i això, de cap de les maneres, no s'ha de rebutjar per aquest Conseller, en trac-

tar un tema com l'anomenat Projecte Xecs. I vull insistir, ben clarament, Sr. Nadal, i vostè ho ha dit un parell de vegades, que fins ara, fins a aquest precís moment, es tracta únicament i exclusivament d'un projecte, d'un projecte de la Conselleria d'Educació i Cultura, d'un projecte del Conseller d'Educació i Cultura, i amb això vull assumir, totalment, les responsabilitats que hi pugui haver en el transfons d'aquesta informació, que vostè ha llegit o vist, d'una manera fraccionària i moltes vegades treta de context.

Aquest qualificatiu de projecte ho serà o es mantindrà fins que hi hagi una decisió definitiva. Si bé, a l'exposició de motius sobre la política del Govern en tema de subvencions escolars, vostè es refereix, específicament, als xecs escolars, la part dispositiva, per dir-ho així, fa referència a les ajudes, subvencions o ajudes a centres escolars i alumnes dels esmentats centres escolars. Jo li vull dir que les ajudes es produeixen, es produeixen via capítol 7, quant a instal·lacions o acondicionament d'instal·lacions esportives i via capítol 4, quant al que són les biblioteques escolars per una quantia, francament, escassa, vistes les peticions que hi ha per part de centres estatals i no estatals.

Abans d'entrar dins el que és realment el fons, li he de dir que, de cap de les maneres, no puc admetre que es responsabilitzi la Conselleria d'Educació i Cultura de les deficiències que es poden produir, i sabem que es produeixen, a col·legis estatals o no estatals, essent així, com vostè sap molt bé, és competència del Ministeri d'Educació i Ciència o dels ajuntaments quant al seu manteniment. Tampoc no li puc admetre, Sr. Nadal, l'acusació que han fet al Conseller Gilet, quant a les cartes que han aparegudes als diaris. Pareix que el Partit Socialista, cada vegada que puja aquí damunt, fa una acusació, tira la pedra i amaga la mà, perquè jo l'emplaç a vostè que em digui o em presenti una sola persona a la qual el Conseller Gilet li hagi dit que escrigui una carta. És més, vostè, en certa manera, no vull dir que hagi jugat brut, vostè el que ha volgut fer ha estat un enfrontament, una vegada més, entre un equip de Govern, que el satisfarà, o no el satisfarà, però està formant un vertader equip, vostè ha dit al començament que el Conseller de Cultura, d'Educació i Cultura pretenia detreure del Pressupost d'altres Conselleries per al pagament del xec escolar, i, al final, vostè ha dit, ha parlat de prioritats, aquest era l'esperit d'aquesta frase que vostè ha tret del seu context: establiment de prioritats. Naturalment, si jo defens o actuo en base a un projecte, he de defensar aquest projecte, com es pot defensar el projecte o el programa de patrimoni o qualsevol altre programa de la Conselleria d'Educació i Cultura, com poden fer altres Consellers amb els seus programes particulars o específics.

Efectivament, vostè mateix ho ha dit, el Partit Socialista el que vol és una escola única, pública i neutra, i això no és sinó conseqüència d'un punt del Congrés del Partit Socialista, i ho fa la base d'una Llei Orgànica, la Llei Orgànica del Dret a l'Ensenyança o a l'Educació, anomenada LODE. I ho va començar l'any 1985 i per aquest camí continuarà, perquè, a més, hem de reconèixer que el millor ministre socialista que hi ha és el Ministre d'Educació i Ciència.

Què és el xec, realment? Què és que vol ser el projecte xec escolar? El projecte xec escolar vol ser, purament i simplement, una alternativa de l'aplicació a la LODE, mitjançant una ajuda directa al pare que

tengui matriculat un alumne a un centre no estatal, no subvencionat pel Ministeri d'Educació i Ciència al 100 %, i li he de dir que, com vostè sap, fins ara hi havia tres mòduls diferents de subvenció: mòdul A, mòdul B i mòdul C. El C ha desaparegut i ens trobam, actualment, amb el mòdul A i mòdul B. El mòdul A representa una subvenció al 100 %, mentre que el mòdul B representa una subvenció inferior al 100 %. L'antic mòdul C era no subvencionar ni amb el 100 % ni amb un cèntim.

Vostè ha fet referència als 3.000 alumnes o, perdó, als 3.000 i busques d'alumnes de tres col·legis concrets, que no han concertat, per tant, estarien inclosos dins un mòdul C, però vostè oblida que hi ha una quantitat bastant considerable de col·legis no estatals, que estan inclosos, encara, dins el mòdul B, aquest mòdul B representaria, en concret, segons els nostres estudis, un possible nombre de beneficiaris de més de 18.000 alumnes. És a dir, que els seus números no són correctes, no es tracta de tres col·legis, es tracta de 18.000 alumnes, entre els quals es troba, tant el seu fill com el meu, independentment que no crec que arribassin a ser beneficiaris de res.

Què hi ha aquí dins, dins aquesta alternativa? Senzillament, el xec escolar vendria a representar una ètica de govern diferent, i això li dic ben clar, a la LODE s'estableix una alternativa, aquest és l'esperit del xec escolar, que representa una ètica de govern diferent. És inimaginable que un govern no socialista apliqui una ètica socialista, per tant, el que representa, insisteixc, és una diferenciació ben clara amb el que entenem que ha de ser la pluralitat d'educació, la pluralitat d'ensenyança des del punt de vista socialista o des del punt de vista de Coalició Popular. I per què representa una ètica de Govern diferent? Doncs, senzillament, perquè nosaltres entenem que els pares ténen un deure, un drèt a escollir la llibertat, a escollir el tipus d'ensenyança que volen per al seu fill, i no podem veure, per molt que vostè ens ho manifesti, que la LODE vengui a establir aquesta pluralitat de projectes educatius, sinó tot el contrari. Vostè m'ha dit que, segons amb l'article 53, si no ho record malament, de la LODE, s'estableix la possibilitat d'un ideari i s'estableix la possibilitat d'una concertació, sempre d'acord amb la Constitució. Si vostè ha llegit les darreres notícies que han sortit a la premsa, amb la mateixa atenció que ha llegit el que ha sortit sobre el xec escolar, se'n temerà que actualment hi ha un gran temor per part dels col·legis no estatals a veure fins a quin punt arriba aquest concepte de constitucionalitat, donant-se el cas que el reglament o els reglaments i decrets que hauran de desenvolupar la LODE, avui estudiats al Consell d'Estat, estan incloent una clàusula que diu que aquests col·legis allà on sigui necessària la utilització del transport escolar per poder arribar-hi, no podran arribar a una concertació, és a dir, si duim a l'extrem d'interpretació les seves paraules, resultaria que el transport escolar és inconstitucional. Jo no crec que vagi per aquí, però vostè mateix ho acaba de dir, i despus-ahir mateix ho deien els mitjans de comunicació de Madrid. Com funcionaria? S'ha dit sempre que el xec escolar, una de les seves acusacions és que és discriminatori, elitista, i jo li he de dir que de cap de les maneres, perquè el discriminatori és allà on hi ha una actuació, o pot ser discriminatori allà on hi ha una actuació subjectiva, però quan estam manejant dades matemàtiques no hi pot haver mai cap casta de

discriminació, sinó la que neixi de la pròpia normativa que reguli aquest atorgament d'aquesta ajuda directa.

I, per què no és discriminatori? O, com funcionaria? Concretament, amb una ajuda directa al pare, amb caràcter regressiu en relació als seus ingressos nets, és a dir, als ingressos familiars nets. En altres paraules, a majors ingressos familiars nets, menor quantia de l'ajuda. Per tant, ens trobam amb una pura quantificació de l'ajuda, la qual seria únicament i exclusivament de caràcter matemàtic. Jo no entraré, perquè no crec que sigui ni el moment ni les circumstàncies, ni les condicions es donin a aquest precís moment per entrar dins la sèrie de requisits que s'haurien de donar o que s'hauran de donar, en el seu cas, perquè un pare pugui rebre aquesta ajuda directa. Ara, el cert i segur, és que el barem arrancaria d'unes quantitats i, d'acord amb els ingressos, el percentatge aniria disminuint o incrementant-se.

Què és el que es pretén o què facilitaria realment el xec escolar? Realment, el que a vostè més el preocupa, i el que crec que preocupa més al mateix Ministeri o als grups socialistes. En primer lloc, la possibilitat d'un pluralisme de diaris o projectes educatius, vertaders i constitucionals, naturalment. En segon lloc, una ajuda a l'accés de les classes inferiors al tipus o als projectes educatius que ells vulguin escollir. I, en tercer lloc, una incidència indirecta en el mercat de l'ensenyança, concretament al professorat. I això és una realitat avui, vostè ho pot veure ben clarament si se'n va a un col·legi que està als voltants de Palma, i veurà la reconversió, valgui l'expressió, que han hagut de fer quant a àules i quant a professors.

Jo vull acabar, ens trobam davant una Interpella-ció que tindrà la seva subsegüent Moció, i ja, almanco aquest Conseller que li parla, ja està acostumat a actuar d'aquesta manera, perquè el mateix Grup Socialista li ha ensenyat que, passi el que passi, i estic repetint les paraules darreres escrites de l'informe, passi el que passi, el projecte del xec escolar haurà estat un ver-tader èxit i haurà valgut la pena, perquè haurem dut, no a aquest Parlament, sinó al carrer, una necessitat, una aspiració, i és la pluralitat de la llibertat vertadera d'ensenyança.

Res més i moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.
Sr. Nadal, vol replicar?

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Realment, jo esperava que el Conseller, en la seva sortida, almanco intentàs defensar aquest projecte, intentàs aportar justificaciones a aquest projecte, intentàs ideològicament justificar el que tothom considera una aberració, però que almanco ho intentàs. Però, és que no ha fet res de res, és que poques vegades l'hem vist tan desmantellat, Sr. Gilet, deu ser això.

Sr. Gilet, jo crec que o vostè o el que l'ha assessorat o el que li ha fet els apunts no s'ha llegit la LODE. I ho dic amb tota sinceritat. En primer lloc, vostè m'està xerrant de mòduls A, B i C, la LODE suprimeix aquests mòduls, la LODE xerra de la concertació únicament i exclusivament, i l'article 53 diu que tots els centres privats podran definir el seu ideari, i ho remet a l'article 22, on diu que l'educació haurà

de ser dins el marc constitucional, etc. etc. A què tenen por? Què és el que els fa por d'aquesta LODE? No poder manipular els centres? Que determinats sectors que han tengut el poder damunt els centres escolars no puguin continuar manipulant? La llibertat de càtedra dels profesors? Que no es pugui expulsar un professor perquè no està d'acord amb les idees del Director? Vostè em diu, paraules seves, que és el dret als pares a elegir l'educació per als seus fills. Què és que hi ha molta diferència de l'educació que dona San Cayetano a l'educació que dona Montesión o La Salle? Perquè San Cayetano no s'ha acollit, i Montesión i La Salle, si que estan acollits. I col·legis tan significatius com El Sagrat Cor o Madre Alberta estan acollits, però què és, que hi ha tanta diferència d'educació? Uns són tant d'esquerrers, és que, realment Sr. Gilet, el seu projecte no és manté sota cap concepte.

Vostè diu que darrerament han sortit notícies a la premsa, a Madrid, on no se sap quin serà el límit constitucional, però el límit constitucional és molt clar, el marca el Tribunal Constitucional. I el Govern podrà dir el que vulgui, si està fora de la Constitució, el Tribunal Constitucional li tirarà a baix. Perquè al Congrés de Diputats també hi ha altres partits, hi ha altres partits que, endemés, han utilitzat el Tribunal Constitucional amb molta generositat. Per tant, no tenguí por que es faci un Reglament que se surti de la Constitució. Del que si tenim por nosaltres és que, con vostè ha dit, vulguin fer una alternativa a la LODE, una alternativa a la LODE, una alternativa a una Llei Orgànica obligatòria per a totes les Comunitats i que la mateixa Llei Orgànica diu que les Comunitats el que podran fer és desenvolupar aquesta Llei, no modificar aquesta Llei, no modificar el sentit d'aquesta Llei, i vostè el que intenta, per via de subvenció, és modificar el sentit de la Llei, l'esperit de la Llei. Sr. Gilet, dediqui els doblers de la Comunitat a empreses més generoses, amb tota la Comunitat, empreses més democràtiques, empreses més obertes, no sigui sectari amb els doblers de la Comunitat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.
Sr. Conseller.

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Nadal, jo entenc que d'una manera absoluta tot el trasfons de la meua intervenció ha tengut un caràcter ideològic, no li he parlat de mecànica, no li he parlat de res en absolut, li he parlat de tot el que era el trasfons ideològic del projecte.

Jo li he de dir una altra cosa, vostè m'acusa, a mi o als meus ajudants o assessors que no s'han llegit la LODE, jo li he de dir a vostè que segurament vostè se l'ha llegida, com me l'he llegida jo, el que vostè no s'ha llegit ha estat l'Ordre 30 de juliol de 1985, allà on estableix per al curs 85-86 la pròrroga de les subvencions a unitats escolars privades del tipus A i B, ah!, perdoni, per dos anys, jo li dic que estic parlant avui, no estic parlant d'aquí dos anys. El curs 85-86, per un any, Sr. Nadal, per un any, per un curs, per tant, diu el mòdul B, perquè pareix que vostè i una altra persona no s'han llegit aquesta Llei o aquesta Ordre, i això ja és un problema seu.

De cap de les maneres no es pretén una manipulació, perquè nosaltres no actuam en els centres do-

cents, nosaltres actuam, en tot cas, actuàriem de cara al pare que ha optat per un tipus d'ensenyança i, evidentment, no som d'esquerres i, evidentment, a vostè el preocupa el xec escolar, a vostè i al que és el Partit Socialista, i el preocupa perquè és una alternativa veritable a l'aplicació de la LODE, és a dir, del dret, de la llibertat d'ensenyança. I li he d'aclarir el que pareix que vostè no m'ha entès, vostè m'ha dit que, d'acord amb l'article 53 podran concertar aquells col·legis que s'adeqüin a la Constitució, i jo li he contestat que pareix que la interpretació que està fent el Ministeri d'Educació i Ciència, d'acord amb les informacions, és que aquells col·legis que tinguin necessitat d'arribar els alumnes mitjançant transport escolar no podran concertar, és a dir, en altres paraules, que el que no és constitucional, d'acord amb aquest ideari i, per tant, no concertable és el transport escolar.

Vostè parla de la LODE, quant al desenvolupament de la mateixa, i jo he de reiterar que aquesta Comunitat Autònoma no té competències en matèria d'educació, perquè vostès, el Partit Socialista, no ho varen voler, ni aquí ni a Madrid. Per tant, no mescli una cosa amb l'altra, nosaltres no podem desenvolupar, per desgràcia, la LODE, com no podem desenvolupar la Llei d'Autonomia Universitària, com altres lleis o totes les lleis en matèria d'educació. Per tant, no s'aferrí aquí, perquè vostè, en aquest cas, no té raó.

Insistesc, per acabar, ens trobam davant un projecte, xec escolar, que després de totes les seves manifestacions, aquest Conseller farà el possible perquè surtin endavant, més encara, perquè veig que realment, a vostès els fa mal.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Silenci, per favor.

Volen intervenir els altres Grups, per fixar la seva posició?

Pel Grup Esquerra Nacionalista-PSM, el Sr. Joan López Casanovas té la paraula.

Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de cinc minuts.

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Gilet, quan Esquerra Nacionalista o aquest Conseller de Cultura i Educació de Menorca i Diputat en aquesta Cambra va veure aquest retall de diari, no es va creure realment que açò respongués a una realitat. Senzillament, perquè hem analitzat, massa vegades, dins aquesta Cambra, la situació de les competències educatives que tenim aquí dins i hem vist fins a quin punt la precarietat ens ofegava i no podíem dur a terme un programa de redreçament cultural a partir de les escoles.

Però, amb sorpresa, i açò que estic dient és suficient per entendre que Esquerra Nacionalista no presentés una Interpel·lació, hem vist amb gran sorpresa que açò va endavant, i que aquests criteris són autèntics, no responen a un moment d'eufòria, després d'un sopar d'homenatge a un senyor de l'ensenyança privada.

Conseller d'Educació i Cultura, i estam contents que, per primera vegada, hi hagi alguna referència a educació dins els pressuposts de la Comunitat Autònoma, però estam realment astorats, estam realment aixafats en veure que 150 milions poden anar a parar a

una actuació, que a mi m'agradaria que em digués a quines prioritats respon. Perquè aquí es parla de moltes coses, llibertats, fer possible l'accés de les classes inferiors a determinats tipus d'ensenyança, i veim i constatarem greus déficits dins la nostra Comunitat Autònoma que no li correspon a vostè, Sr. Conseller, de corregir almanco amb plena satisfacció, però sí que correspon a començar a planificar i a començar a preveure i a intervenir sense cap por, perquè veim que els criteris conservadors-liberals no tenen cap por d'intervenir quan satisfà els seus interessos.

Anem a veure com podem intervenir a favor de fer possible una ensenyança de 0 a 6 anys, d'una educació física i d'altres ensenyances, idiomes, música, ensenyaments artístics a les escoles, però no parlem d'aquestes coses, que em dirà vostè que no són competència nostra, i és així, efectivament, no parlem de d'educació permanent d'adults, malgrat l'analfabetisme que encara es troba a la nostra Comunitat, no parlem del doble torn a què es veuen obligats determinats alumnes a fer a determinats centres docents públics de les nostres illes, no parlem d'ensenyança pública i gratuïta, perquè açò és un sarcasme en aquestes circumstàncies.

Parlem d'ensenyament de i en català, de difusió, ensenyament de la nostra cultura, competència reconeguda a l'article 13 i 14 com a pròpia i exclusiva de la Comunitat Autònoma, parlem-ne, d'açò. Perquè fa dos pressuposts que vostès neguen sistemàticament tenir un pressupost concret per facilitar l'ensenyament en llengua catalana a les nostres illes. No és aquest el tema, en aquests moments, aquí, avui, s'ha dit que estam discutint un debat ideològic, ideològic sí, però amb uns plantejaments molt concrets, no es pot subordinar la racionalitat del mapa escolar i l'assignació de despeses públiques, i les nostres ho són igual que ho són les de l'Estat, perquè tots els infants estiguin ben escolaritzats, no es pot subordinar açò al desig que cada unitat familiar pugui elegir el col·legi gratuït que més li plagui. Açò és un plantejament demagògic, en aquests moments.

No contesta, d'altra banda, el Sr. Conseller si hi haurà xec escolar o no, ha contestat a nivell personal, nosaltres encara ens resistim a creure que aquest Govern liberal-conservador arribi a donar una passa que no ha donat cap altre govern similar a altres Comunitats Autònomes. És que si fa açò, ens haurem de demanar quina és aquesta ètica, quina és aquesta ètica que, vostès argüeixen aquí, per afavorir un tipus d'escola, quant l'ensenyament públic, que ha d'estar a l'abast de tothom, pateix tots aquests greus déficits. La revolució escolar francesa, en començar l'any 1880, i record, va imposar un model d'escola única, inspirat en l'esperit d'igualtat de la Revolució de 1789, aquesta escola brilla encara, és absent entre nosaltres, probablement perquè la nostra Comunitat i tot l'Estat Espanyol no es va adonar quan era el seu moment, la revolució burgesa, que hauria estat molt necessària. És una assignatura pendent que tenim tots.

La meua intervenció en el debat d'aquesta Interpel·lació, forçosament, ha de ser breu, per açò vull recordar que van ser, precisament, els liberals, l'any 1812, qui a través de la seva constitució van dir, «tota ensenyança costejada per l'Estat serà pública». La Comunitat Autònoma és, que jo sàpiga, un escaló més de l'organització de l'Estat, i la Revolució de l'any 86 va significar, l'assentament dels principis liberals a tots

els ordres, i també de l'educació, i tota la dialèctica, per abreujar, dels segles XIX i XX dins l'Estat Espanyol s'han basat en una constant pugna entre reacció i progrés, amb una dialèctica que nosaltres estam patint, encara, en aquests moments.

Voldria dir moltes coses, i supòs que tendré ocasió de dir-les en la Moció subsegüent que succeirà a aquesta Interpellació, però no vull acabar, sense fer una referència a aquesta figura de la llibertat que tenim aquí dalt, aquí dalt, al sostre, que segurament deu estar tremolant a la vista de les manipulacions anti-socials que estam patint en mans d'aquest Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam al punt següent, que és el relatiu a les Proposicions no de Llei.

Per què em demana la paraula?

EL SR. JAÉN PALACIOS:

Para las posiciones del Grupo Parlamentario Popular.

EL SR. GODINO BUSQUETS:

El Grup Parlamentari Popular...

EL SR. PRESIDENT:

¿Habían pedido ustedes la palabra?

EL SR. JAÉN PALACIOS:

La habíamos pedido.

EL SR. PRESIDENT:

Perdón, no me había dado cuenta.

Dispone usted de un tiempo de cinco minutos.

EL SR. JAÉN PALACIOS:

Con la venia de Presidencia. Sres. Diputados, no entraré en un debate, porque se trata de fijar la posición del Grupo Parlamentario, y quiero felicitar en primer término, al Sr. Nadal, no por la intervención, sino por la información de que dispone de un documento que tiene carácter confidencial.

Decirle también que su intervención, fundamentalmente, ha ido en un canto hacia la LODE, una Ley Orgánica que él ha dicho que ha tenido el refrendo del Tribunal Constitucional, pero yo le tengo que decir, por ejemplo, que no es la única ley que puede ser constitucional. Creo recordar que al artículo 22, el punto primero, referente al ideario, que tanto ha salido aquí ahora, pues, el Tribunal Constitucional no le dió su beneplácito.

Que estamos en este tema, como ha dicho el Sr. Conseller, en un aspecto del mundo platoniano de las ideas, es un proyecto, no sabemos si está en los presupuestos o no, yo al menos lo desconozco, y que supongo que debe necesitar, para llevarse a término, que se aprueben los presupuestos, donde ustedes por supuesto pueden presentar todas las enmiendas que consideren oportunas, y que necesitará, con posterioridad, una reglamentación, que diga las condiciones para acogerse a este tipo de ayudas.

Yo no creo que el bono escolar, cuya historia, justamente, fue establecer situaciones de injusticia, puede crear justicia con otras situaciones de injusticia, porque el efecto y el fin que se buscaba, desde el año 26, en Inglaterra, era todo lo contrario, era reestablecer situaciones de injusticia.

Por lo tanto, fijando la posición del Grupo Parlamentario Popular, es que el Sr. Conseller, en definitiva, mañana veremos, entraremos en el debate dialéctico panyol s'ha basat en una constant pugna entre reacció i progrés, amb una dialèctica que nosaltres estam patint, encara, en aquests moments.

Con la venia de Presidencia. Sres. Diputados, no co, que a veces aquí se ha entrado y se ha dicho de modelo educativo, de una manera o de otra, es cierto que existe una voluntad política, el Sr. Conseller la ha manifestado, y nosotros le daremos apoyo, si el Sr. Conseller considera que el proyecto tiene que seguir adelante, porque entendemos que la situación puede mejorar en algunos aspectos, sencillamente por esto.

Por tanto, en fin, terminar diciendo que existen ... de viabilidad, que el carácter del bono, que se denomina el cheque escolar, es de carácter limitado, se ha señalado, usted conoce las referencias que se contienen en el documento de carácter confidencial, que los destinatarios son los propios padres o, en su caso, los alumnos, como sujetos primeros del derecho de educación, y que entendemos que no existe vulneración, a falta de un informe jurídico completo, que existe, que diga si existe o no, pero a nuestro juicio no, porque es un sistema del capítulo cuarto de transferencias, que pueden englobarse en ayudas a la familia.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Diputado.

IV.—1)

I passam al punt següent de l'Ordre del Dia, relatiu a les Proposicions no de Llei, per tractar, en primer lloc, la relativa a la tramitació, per part del Govern de la Comunitat Autònoma, d'un projecte de llei de Serveis Socials. No s'ha presentat cap esmena a aquesta Proposició no de Llei. Sra. Secretària, per favor, en vol procedir a la lectura?

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

«Les prestaciones sociales són una tasca ineludible per part de les distintes Administracions Locals, Insulars, Autonòmiques i Centrals, degut a la crisi econòmica i social existent. El Govern de la Comunitat Autònoma té competències per legislar sobre aquest tema, d'acord amb l'Estatut, la necessitat de coordinar els escassos recursos existents, tant a nivell institucional com privat, obliguen la Comunitat Autònoma a dotar-se d'una Llei de Serveis Socials. Per tot això, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent Proposició no de Llei:

1.—Que el Govern Autònom presenti en el Parlament per a la seva tramitació, en el termini màxim de tres mesos, un projecte de llei de Serveis Socials.

2.—Que aquest projecte de llei contengui els següents preceptes:

a) Garantir, mitjançant un sistema públic de serveis, les prestaciones sociales que tendeixin a afavorir el ple i lliure desenvolupament de la persona dins la societat.

Promoure la seva participació en la vida ciutadana i aconseguir la prevenció i eliminació de les causes que aconduïxen a la seva marginació.

b) Que integri i unifiqui en el sistema públic de Serveis Socials els recursos assistencials i els serveis socials de les xarxes de beneficència pública de l'assistència social i de l'acció social.

3.—Que aquest projecte de llei s'inspiri en els següents principis:

a) Prevenció; orientant els serveis cap a la causa dels problemes amb la finalitat d'eliminar o paliar la seva influència.

b) Globalitat; atenent les necessitats socials en forma global, no parcialitzada.

c) Integració; procurant mantenir la permanència de les persones i grups en llur medi familiar i entorn comunitari.

d) Responsabilitat pública; mitjançant l'adscripció de recursos financers, tècnics i humans que permetin la seva eficaç prestació.

e) Col·laboració de la iniciativa privada, sense ànim de lucre, que serà especialment promoguda i impulsada.

f) Planificació i coordinació; mantenint, en tot moment, una visió real i global de la realitat i necessitats, establint prioritats, tenint en compte i coordinant l'actuació de les diferents administracions i de la iniciativa privada.

g) Descentralització i participació; procurant que els serveis quedin el més a prop possible del ciutadà.

h) Solidaritat i igualtat; perquè tots els ciutadans són iguals davant la llei i són subjectes de dret.

i) Normalització; els Serveis Socials tendiran, en tot moment, a la recerca de solucions dins els canals normals que té la Comunitat, evitant sempre que sigui possible l'actuació especialitzada.

j) Universalitat; els Serveis Socials han de dirigir-se i assolir tots els ciutadans sense cap tipus de discriminació.»

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Secretària.

Té la paraula, en nom del Grup Proposant, el Diputat Sr. Joan March Noguera.

Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

EL SR. MARCH NOGUERA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El motiu de presentació d'aquesta Proposició no de Llei, com a ningú se li escapa de la Cambra, és perquè havent presentat el Grup Parlamentari Socialista, fa ja un parell de mesos, una Proposició de Llei de Serveis Socials en aquesta Cambra, va ser rebutjada pel Govern Autònom, amb la possibilitat que té, d'acord amb el Reglament del Parlament, alludint que podia produir inconvenients pressupostaris. Nosaltres varem veure que això no era cap tipus de motiu cert, perquè a l'altura de l'any en què estàvem, i quan es va iniciar la tramitació reglamentària, era impossible que aquesta Llei estigués aprovada en aquest període parlamentari i, fins i tot, això era fàcil d'introduir qualche esmena transitòria al final, fixant la data a partir de la qual la Llei entraria en vigor. Per tant, consideràvem que el que intentava el Govern Autònom era hurtar la possibilitat de debatre la necessitat i l'oportunitat que aquesta Comunitat Autònoma es doti d'una Llei de Serveis Socials.

Crec que ningú no té cap dubte de la necessitat d'una Llei de Serveis Socials, perquè tots els fons, tant de l'Administració Autònoma, com de les Administracions Locals, els Consells Insulars, l'Administració Perifèrica de l'Estat i les entitats sense ànim de lucre són molt pocs, crec que, no sé si hi ha un nivell de sensibilitat apropiat a qualche nivell de l'Administració,

al Govern Autònom, perquè, entre altres coses, no s'ha dotat ni a una Direcció de Serveis Socials, o sigui no té un departament de rang adequat per dur aquesta política, però crec que, com els problemes que de tant en tant li ocasionen, els Serveis Socials, crec que té constància que hi ha necessitat a la nostra Comunitat.

Per què és oportuna aquesta Llei? Podem fer un poc d'història, quant a com han estat les lleis de Serveis Socials a l'Estat, a les distintes Comunitats Autònomes. Pensem que el primer antecedent de Llei de Serveis Socials és la del País Basc, que es va aprovar l'any 1982, que a continuació a Catalunya es va aprovar, no sé si bé una Llei de Serveis Socials, es va aprovar una Llei d'Administració de la Sanitat i els Serveis Socials de Catalunya, que, a Navarra el 1983 també ja estava aprovada una Llei de Serveis Socials, i la darrera aprovada és la Llei de Madrid, el 1984.

La majoria, com es pot veure, al País Basc, a Navarra i a Catalunya, varen ser aprovades abans d'arribar el Govern Socialista a l'Administració Central, perquè, en aquells moments, a nivell polític, a nivell dels distintes tècnics en matèria de Serveis Socials, havien fet una interpretació de la Constitució, que pareixia que el més adequat era que es fes, primer, una Llei de Serveis Socials a nivell estatal i que, a partir d'aquest marc, les distintes Comunitats Autònomes anassin desenvolupant les seves lleis específiques.

En arribar el Govern Socialista a nivell de Govern Central va ser estudiat, jo crec que és un tema que ha estat debatut, no sols a nivell de Govern, sinó que ha estat debatut a molts de fòrums, hi ha hagut moltes reunions per veure com s'havien d'articular els sistemes dels Serveis Socials a nivell d'Estat, perquè pogués ser públic, perquè pogués ser universal, que arribàs a tots els ciutadans, i, després de fer els estudis pertinents, es va veure que tenia molts més inconvenients fer una llei de Serveis Socials a nivell estatal que fer lleis de Serveis Socials a nivell de Comunitats Autònomes, i, una vegada que estigués acabat el mapa d'aquestes lleis, poder fer una Llei de Serveis Socials a nivell estatal que englobàs les distintes lleis. A partir que els tècnics i polítics arribassin a aquesta conclusió, ens trobam que, en aquests moments i possiblement abans que finalitzi l'any, perquè ja estan a nivell de Comissió, i han de passar a Ple a les pròximes setmanes, tendrerà una Llei de Serveis Socials a Catalunya, a Galícia, a Múrcia, a Castella-La Manxa i a Cantàbria, o sigui, Comunitats de distint signe polític totes elles i que, per tant, signifiquen un poc el consens que hi ha a nivell tècnic i polític de les necessitats i de l'oportunitat en aquests moments de dur una Llei de Serveis Socials endavant.

Ens trobam que a la nostra Comunitat Autònoma, a part que és un tema que està molt clarament a l'Estatut, que també tenim, per una altra banda la Llei de Règim Local aprovada, que significa també el nivell que poden tenir l'Administració Local quant a necessitats de Serveis Socials, la competència que tenen damunt d'elles, hi ha hagut una manca important, per part de la Conselleria de Sanitat i de Seguretat Social, que és que no ha assentat les bases pel que era el mapa de Serveis Socials de la nostra Comunitat, és a dir, era una competència que jo crec, sinó exclusiva, era una competència que la iniciativa de marcar, no fer el mapa de Serveis Socials que pareix molt adequat que puguin fer els Consells Insulars, perquè són organismes que tenen competència per fer això i

tenen àmplies tots ells tenen una sèrie d'institucions, tenen una sèrie de tècnics i alguns d'ells, com el Consell Insular de Mallorca, darrerament, s'està dotant de més tècnics, han anat, podien i concretament el Consell Insular de Mallorca ho està fent, però marcar les pautes, marcar les línies era una cosa que havia d'haver fet la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social i no ho ha fet, com no ha fet moltes altres coses, però aquesta concretament.

Bé, paral·lelament, en aquest moment, ja a nivell de Consell Insular de Mallorca s'està fent un mapa de Serveis Socials que tindrà unes dades que ajudaran molt al que és, si s'arribàs a aprovar una llei de Serveis Socials, poder desenvolupar-la més aviat, que si no es tenen les dades de com estan els problemes i la infraestructura dels Serveis Socials a una Comunitat. Però, la Llei de Serveis Socials no serveix per organitzar tota una sèrie de serveis tan sols i per, podríem dir, crear centres o crear tècnics, etc., té una labor prèvia, totalment necessària, que nosaltres considerem fonamental, per això la necessitat i la urgència que hi hagi una Llei de Serveis Socials a la nostra Comunitat, que és la de coordinació de totes les actuacions, aquesta és la principal causa per la qual hi ha d'haver una Llei. A partir d'això, amb les dades que es vagin tenint, i a mesura que es puguin afegir al Pressupost, dedicat a Serveis Socials, es podran desenvolupar tota una xarxa de Serveis Socials a la nostra Comunitat Autònoma, integrant els ja existents a nivell d'institucions locals, Consells Insulars i els pocs que té la Comunitat Autònoma.

Es tracta, doncs, que nosaltres hem volgut aclarir que era un debat que s'estava hurtant i la necessitat que aquest debat es dignés. Quan xerram, després, d'una sèrie de principis, bé, jo crec que no hi ha ningú, la veritat és que tal vegada el tema, el Grup de Coalició Popular, el Grup que està governant la nostra Comunitat tal vegada no ho té clar, però és el concepte de benestar social. El concepte de benestar social, que no és un concepte exclusivament socialista, és un concepte que, per suposat el contemplen lleis de fa ja molt de temps, a Comunitats Autònomes o a països estrangers, podem dir des de la Llei de Serveis Socials d'Escòcia o d'Anglaterra, o del País de Gales, la República Iugoslava, per suposat, una república socialista, de Dinamarca, etc., i també l'està contemplant, podem dir, com a concepte bàsic, la Generalitat de Catalunya amb tots els documents i la llei, la Llei del País Basc, encara més antiga i, per suposat, lleis socialistes com el projecte de Castella-La Manxa i la Llei de Madrid. Això és un concepte que tots els esborranys, i en coneixem alguns, per part de la Conselleria, encara que ho dubti no l'hem vist ben reflectit al concepte de benestar social, i creim que nosaltres és un concepte que hem volgut introduir dins la nostra Llei, perquè creim que és important que quedi ben clar.

Però, és que hi ha molts d'altres temes, i no m'estendre en una enumeració permenoritzada del que signifiquen, però com a prevenció, integració, planificació, descentralització, solidaritat, universalitat, que són temes dels quals, pràcticament, jo crec, que estan recollits al 100 % de les lleis vigents o dels projectes que hi ha en tramitació i que, fins i tot, els mateixos esborranys que té la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social també contempla. Per tant, no són podríem dir, exclusivament socialistes, sinó són uns conceptes tècnics, uns conceptes que la gent que està al dia en ma-

tèria de Serveis Socials contempla com a estrictament necessaris per a una Llei de Serveis Socials.

Per tant, crec que, primer, la necessitat d'una Llei de Serveis Socials i l'oportunitat de la mateixa és ara que s'ha de fer, hagués pogut ser abans, però, com que el Govern de la Comunitat Autònoma no ho tramitava, nosaltres la Llei de Serveis Socials que vàrem presentar en el seu moment no és una llei que l'hàgim pensada els darrers mesos, és una llei que l'hem estudiada, consultada amb les distintes institucions que hi ha hagut a la nostra Comunitat des de fa més de dos anys, estàvem sempre esperant que la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social en presentàs qualcuna i, com que no la presentava i essent, com era, oportuna i necessària, la vàrem presentar. El que ara voldríem és que hi hagués unanimitat respecte de la necessitat i l'oportunitat que hi hagi aquesta Llei, i que quan més prest millor tenguem una Llei de Serveis Socials.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Volen intervenir el altres Grups Polítics?

Grup Popular, perdó.

Esquerra Nacionalista-PSM.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, fixarem la postura d'Esquerra Nacionalista-PSM. Donarem suport a aquesta llarga Proposició no de Llei, perquè recull uns punts que nosaltres entenem que són prou amplis, prou flexibles a l'hora de fer una Llei de Serveis Socials.

També volem dir que nosaltres, com a Grup, estàvem treballant en una Llei d'aquesta naturalesa, quan vàrem saber que el Govern en feia una i vàrem tenir l'esborrany del Govern, vàrem quedar satisfets que es fes i, per tant, no vàrem accelerar la nostra Proposició de Llei, i quan vàrem veure que el Govern no la feia, no l'acabava de fer i que el Grup Socialista l'ha presentada, vàrem pensar que era una gran oportunitat per, almanco, començar ja a debatre una llei concreta de Serveis Socials i que pogués recollir aspiracions de tots els Grups Parlamentaris que és l'esperit de, suposam, l'oposició quan presenta una llei. Però, ara ens trobam que ni s'ha admès a tràmit la del Grup Socialista, ni tampoc el Govern no ha presentat la seva. Per tant, creim que aprovar aquesta Proposició no de Llei no farà més que ajudar un poc el Govern a animar-se a presentar la seva, i creim que és constructiu el fet d'haver-la presentada.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra.

Sr. Pere Gonçal Aguiló.

EL SR. AGUILÓ FUSTER:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Nosaltres, el Grup Regionalista, es congratula molt de la preocupació que té el Sr. March per aprovar aquesta Proposició no de Llei referent a la Llei d'Acció Social, de Serveis Socials. Ara bé, nosaltres podríem estar d'acord amb ells si no sabéssim, d'abans, que avui mateix el Govern, o sigui, el Conseller de Sanitat ha presentat al Consell de Govern un Projecte de Llei per poder ser debatut en aquesta Cambra. Sabem que aquest projecte estarà en condicions de ser debatut dins les primeres ses-

sions del pròxim període legislatiu. Per tot això, nosaltres no podem donar suport a aquesta Proposició no de Llei.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat de la seva intervenció.

El Sr. Miquel Fiol, del Grup Popular, té la paraula.

Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

EL SR. FIOL COMPANYY:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. En nom del nostre Grup Parlamentari, Coalició Popular, volem manifestar una sèrie de consideracions que justifiquen la nostra decisió de desestimar la Proposta no de Llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista, referent al Projecte de Llei de Serveis Socials.

Creim que s'ha de tenir en compte que per situar el lloc d'una futura llei que reguli l'activitat assistencial de les diferents problemàtiques socials hem de dir que entenem l'acció social com un procés obert, dinàmic i normalitzador que faciliti les respostes a les necessitats de les persones i de la població, mitjançant uns criteris clars que permetin un ús, el més racional i eficaç possible dels recursos utilitzats. Com tots saben podríem resumir-los, aquests criteris, dient que qualsevol normativa legislativa dins l'àmbit de l'acció social ha d'estendre la seva influència a tothom, sense excloure ningú, la participació dels usuaris i la seva solidaritat entre ells mateixos i el propi sistema assistencial i ha d'integrar tota mena de serveis dins una xarxa normalitzada, és a dir, en circuits assistencials generals que no només s'utilitzin en situacions anormals i descentralitzades, que oferesqui una bona qualificació professional del personal que hi treballi, que permeti un control de qualitat d'uns serveis i un sistema de regulació permanent, eficaços, suficients i adequats. I tot això dins un ample marc de promoció de la qualitat de vida i del desenvolupament individual i comunitari, criteris, tots ells, que s'han de donar no dins un context social, sinó inserits dins la realitat històrica del moment actual de la nostra Comunitat amb tots els seus problemes, amb totes les seves diferències ètniques, geogràfiques o socials, però també en una Comunitat amb àmplies perspectives de desenvolupament, de millora de la qualitat de vida i amb totes les possibilitats de conquerir una veritable justícia social en el tractament dels problemes que genera el propi sistema d'organització social.

Amb aquests plantejaments i fruit de diferents contactes establerts per la Conselleria de Sanitat amb diverses entitats públiques i privades, el nostre Govern, a través de la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social, ha elaborat un Projecte de Llei d'Acció Social de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i ja s'ha discutit, com acaba de dir en aquests moments el Conseller, està a punt de ser presentada en aquesta Cambra per a la seva discussió, una vegada presentada, sense cap dubte, s'enriquirà amb les aportacions que durant la seva tramitació parlamentària es puguin incorporar al seu text, possibilitant als Srs. Diputats l'aprovació d'una normativa més perfeccionada i realista, i més ben adaptada a la realitat de la nostra Comunitat Autònoma que la presentada el seu dia pel Grup Parlamentari Socialista, Proposició, evidentment, ben intencionada, però que patia, no pel que ha dit el Sr. March,

sinó simplement pel següent: que era que per una ... que faltava la seva conformitat en la proposta presentada pel Grup Socialista, posant-se a la seva consideració per indicar el dispost al Reglament, a l'article 134 del Capítol 6 de la Constitució Espanyola que estableix que: «Tota Proposició o Esmena que suposi un augment dels crèdits pressupostaris exigirà la conformitat del Govern per a la seva tramitació». Aquesta norma també està recollida, de forma semblant, a l'article 122, Capítol II del Reglament Provisional del nostre Parlament. Aquest, entenem, que va ser el motiu pel qual es va ajornar aquesta Llei, mentre que ja ha anat avançant dins tota la programació per poder presentar ja avui, com han dit avui matí, al Consell de Govern, havent superat aquestes proves, aquests problemes que hi havia.

El Projecte de Llei presentat, per tant, elaborat pel Govern d'aquesta Comunitat contempla entre altres la fonamental qüestió de finançament de les dificultats ja plantejades, per la qual cosa la Llei vol contemplar i regular les competències i accions del sector públic en aquestes matèries, així com facilitar i ordenar, també, l'acció complementària del sector privat, sense anul·lar-lo, especialment en el que fa referència a l'actuació d'entitats i associacions sense ànim de lucre.

En conclusió, Srs. Diputats, la Proposició no de Llei presentada pel Grup Socialista, entenem que és oportunista i innecessària, per quant el que s'hi planteja, el nostre Govern ja ho té elaborat i, amb tota seguretat, serà presentat en aquesta Cambra abans del temps que aquella fixava.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat de la seva intervenció. Per què em demana la paraula, Sr. March?

EL SR. MARCH NOGUERA:

Per al·lusions i contradiccions.

EL SR. PRESIDENT:

Per al·lusions, no. No l'ha ofès a vostè per res. I quant a contradiccions, ...

EL SR. MARCH NOGUERA:

M'ha tractat d'oportunista.
(Rialles.)

EL SR. PRESIDENT:

Bé, quant a contradiccions, sí. Té vostè cinc minuts.

EL SR. MARCH NOGUERA:

Bé, el Sr. Miquel Fiol, persona que està fent una labor dins el Consell Insular en aquesta matèria, avui el que ha fet és llegir un paper, i amb bastanta dificultat i, a més, una prova que ha llegit un paper, és que ha fet una referència, una referència al Sr. Conseller, que no havia intervingut, però, en fi, això passa quan es fan les contestacions, com ja hem dit repetides vegades, abans de sentir el que diuen els parlamentaris.

Jo crec que ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, pot contestar contradint el Sr. Diputat.

EL SR. MARCH NOGUERA:

Bé, el Sr. Diputat ha fer referència que havia estat una Proposició no de Llei oportunista, jo, el que he de dir és que l'esborrany que tenia la Comunitat Autònoma, estava dins un calaix, ple de pols, des de fa molts mesos, i atès que nosaltres varem presentar la nostra Proposició no de Llei activaren aquest projecte. Aleshores, hauríem de veure qui és l'oportunista.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

Disposa d'un temps il·limitat.

EL SR. OLIVER CAPÓ:

Sr. President. Només és per una al·lusió directa. No és ver que això està dins cap calaix, i el Sr. March no ha estat mai dins la Conselleria ni ho ha vist ni ha estat mai ple de pols. Ho sent molt.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. March, vol contestar?

EL SR. MARCH NOGUERA:

De la pols no en tenc constància expressa.

(Rialles.)

EL SR. PRESIDENT:

Bé, Srs. Diputats, valgui la gràcia.

Passem a la votació d'aquesta Proposició no de Llei.

I, per tant, jo deman a la Cambra:

Les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta Proposició no de Llei, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquesta Proposició no de Llei, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

El resultat de la votació ha estat el següent: a favor, 22 vots; en contra, 27. Queda rebutjada aquesta Proposició no de Llei.

IV.—2)

Passam al darrer punt de l'Ordre del Dia, que també és la Proposició no de Llei, presentada pel Grup Esquerra Nacionalista-PSM, relativa a instar el Govern de les Illes Balears a exercir les competències que té en matèria de cultura.

Sra. Secretària, vol procedir a la lectura d'aquesta Proposició no de Llei?

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

«La Revista «El Público» ha publicat un estudi comparatiu entre les diverses Comunitats Autònomes de l'Estat Espanyol sobre llur política teatral, del qual estudi resulta que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears és la que menys diners per habitant i any dedica a la política en matèria de teatre en tot l'Estat. Aquesta situació, realment preocupant, que afecta ferm la política cultural de la Comunitat Autònoma, pensam que ha de veure's ben prest redraçada i, per tot això, presentam la següent Proposició no de Llei:

«El Parlament de les Illes Balears acorda instar el

Govern de les Illes Balears a exercir les competències que té en matèria de Cultura i a iniciar, en aquest sentit, una política teatral adientment contemplada en els Pressuposts de la Comunitat Autònoma per a l'any 1986.»

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Secretària.

Segons acredita el Cap de Serveis Administratius de la Cambra, no s'ha presentat cap esmena a aquesta Proposició no de Llei.

Per defensar aquesta Proposició no de Llei té, en nom del Grup Esquerra Nacionalista, el Sr. Joan López Casanovas, la paraula.

Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Deia Federico García Lorca que el teatre és el millor termòmetre per valorar el nivell cultural d'un poble, si fos així, hem de reconèixer que tradicionalment la nostra societat ha considerat el teatre com a qualsevol cosa de segona divisió, que s'arrossega de crisi en crisi des del segle passat. Les causes no és el moment de debatre-les, però estic convençut que tots els Grups presents a aquesta Cambra són conscients que en ple exercici de les competències en matèria de cultura, cal fer un esforç, un esforç coordinat per tal que aquesta situació anòmala, que jo no erec, d'entrada, totalment, vull que quedi clar, que els números de la revista «El Público» que assignen 2'3 Pts. per habitant són una xifra que està basada en un pressupost que no deu ser, supòs que no deu ser el real, 1.500.000 Pts., i, dit açò, sí que som conscient que les Illes Balears són la Comunitat Autònoma que dedica manco pressupost a afavorir aquest fet viu, aquest fet autèntic, crític, lúdic, i per això molest, qualque vegada, que és el teatre.

Per tant pensam, Esquerra Nacionalista, que els grups teatrals i tots els ciutadans de les Illes tenen dret que la Comunitat Autònoma afavoreixi tota mena d'espectacles i d'actuacions, no només espectacles, repeticions, actuacions que poden ser formatives, educatives, per tal que l'Administració Pública sigui agent, sigui activa dins la nostra Comunitat. No som aquí per fer de messies de ningú, per tant, pensam que l'Administració Pública, sigui un ajuntament, sigui el Govern Autònom, sigui un Consell Insular, no solucionarà tots els problemes que els grups teatrals plantegen i, a vegades, amb uns fonaments si més no discutibles, però sí que les Administracions Públiques tenim l'obligació d'afavorir un diàleg que permeti l'establiment d'unes vies de comunicació que facin de la problemàtica cultural una via d'alliberament gratificador dins el nostre poble. És demanar massa, jo som conscient que demanar açò a aquesta Cambra potser és pecar excessivament d'optimista, però Esquerra Nacionalista ho és, perquè pensam que no s'ha fet res, encara dins aquest camp, que està tot per fer i que, per tant, serà fàcil posar les primeres pedres.

Pensam que s'han d'equilibrar les mostres teatrals de prestigi, aquells grups de ressò internacional o de dins l'Estat, però també estalonar fortament, d'una manera ferma, els grups de les Illes que tenguin plantejaments seriosos, és a dir, que alcin el vol part damunt de les limitacions de les nostres mitjanes del «teatro regional» del més estil tradicional. Cal, però, també que els grups teatrals s'assabentin, que sàpi-

guen quins són els grups que poden oferir alguna cosa i, a la vegada, quins són els criteris que s'estableixen des de la Conselleria de Cultura per obtenir subvencions.

Jo crec que es pot aconseguir molt i que fins ara s'ha fet molt poc, quant al diàleg amb l'Administració Central, concretament amb l'Institut Nacional d'Arts Escèniques i de la Música, a partir del Departament de Cultura de la mateixa Comunitat Autònoma. Tot això està per fer, record, i és un detall, que un grup de les Illes, amb plantejaments renovadors, innovadors es va adreçar a Madrid i a Madrid se'ls va dir que els donaven 1.200.000 Pts. per a un muntatge seriosament plantejat i que, en contrapartida, dels poders públics de la Comunitat Autònoma n'havia de sortir, si més no, una quantitat igual. Doncs aquesta quantitat es va traduir amb una subvenció de 200.000 Pts., i aquest projecte innovador i renovador no s'ha pogut dur a terme.

Hem d'admirar, per tant, que dins els Pressuposts de la Comunitat Autònoma hi figurei una quantitat, si més no suficient per sortir al pas a aquestes coses. No demanem una gran política teatral, que algunes Comunitats Autònomes fan respecte de l'habilitació d'espais culturals, respecte de possibilitar que l'espectacle lúdic que és el teatre es faci, fins i tot, a ambients específicament no teatrals, sense la cerimònia d'haver de passar per taquilla i sense l'espectacularitat d'un taló que s'alça i davalla, no, el teatre pot ser un art ecològic i, com diuen, també bio-degradable, és a dir la comunicació s'estableix públic-espectador i, una volta aquesta comunicació s'ha acabada, desapareix, prou.

Per tant, la proposta que aquí formulam, en aquests moments és, senzillament, d'instar que el Govern de les Illes Balears comenci a actuar decididament en aquesta matèria, que té transferida en exclusiva, i que, en conseqüència, també tenguí una partida suficient en els Pressuposts de la Comunitat Autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Volen intervenir els altres Grups Polítics?

Sr. Conseller, té la paraula el President de la Comissió de Cultura.

Queda oberta qüestió incidental.

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. En primer lloc, jo li faré una petita referència a la publicació, al segon quadern «El Público», quant que, efectivament, el panorama, d'acord amb aquests números que s'estableixen o que es contenen en aquesta pàgina d'inversió teatral de les Autonomies, si aquest números fossin certs, el títol de l'article, «Un aspecte dramàtic», seria vertaderament una realitat. Però, és que aquí es contempla 1.500.000 Pts. d'inversió per part de la Comunitat Autònoma o de pressupost quant al foment de teatre per a l'any 1985, quan realment és una continuació del Pressupost del 84. El pressupost del 85, per al programa específic de teatre, ja contemplava un total de 6.400.000 Pts. que, en totes les altres ajudes per capítol 4 i el Conservatori mateix, amb l'aula de teatre, representa un total de despesa de 17 milions de pessetes, amb números rodons, que dividit per la població de les Balears, representaria unes 26 Pts. per habitant, la qual cosa ve a significar que ens trobam a un nivell més superior al que estableix aquí

la revista «El Público», tenint present, a més, que hi ha una sèrie de quantitats, com per exemple, la Comunitat Valenciana, que ens diu que gastarà 330 milions de pessetes amb una adquisició del cinema Rialto, efectivament, és una promoció del teatre, però que no pareix que tenguí una continuïtat i que, per tant, també podríem dir que la quantitat de 103 Pts. per habitant queda substancialment rebaixada, el mateix que Castella-La Manxa i Aragó, o Cantàbria mateix.

Ara bé, manifestat això que, en certa manera, vostè, Sr. López Casasnovas, ha avançat, jo li he de dir que, com ja he manifestat altres vegades, la política teatral de la Conselleria i, per al mateix món teatral, és complexa i que, fins ara, s'havien mantengut dues línies d'actuació, una d'elles a petita escala, com és l'aula de teatre del Conservatori de Palma, en aquest cas concret, no s'ha estès ni a Menorca ni a Eivissa, i la línia de subvencions per capítol 4, línia de subvencions que, com ja li he dit abans, excedeix els 7 milions de pessetes durant l'any 1985.

Entre parèntesis li he de dir que la subvenció del grup «Groc», em sap molt de greu no poder-la haver atesa amb la quantitat que em manifestaven, ja que ha entrat a finals d'any o, almanco, a mi m'ha arribat la possible resolució a final d'any.

Jo entenc que la Proposició no de Llei és summa-ment positiva, que va en un caire constructiu al 100 %, per dir-ho així, i que, per tant, és acceptable per part del Conseller. Això què representa, però? Representa que dins el Projecte de Pressupost de l'any 1986, el contingut, el fons de la Proposició no de Llei ja ve recollit dins aquest projecte. S'ha de dir que representaria una certa variació en la política de subvencions, i ens anirien cap a una potenciació de l'aula de teatre del Conservatori, als fins i efectes d'anar posant les primeres pedres per crear un Centre d'Art Dramàtic de Balears. Quan utilitzo la paraula Balears ja implica, a curt o a mig termini, una extensió a les illes de Menorca i d'Eivissa. La primera passa que s'ha donat ja, aquest any, ha estat sol·licitar, per part d'Assessoria Jurídica, i al mateix Ministeri d'Educació i Ciència les passes legals necessàries per establir l'oficialitat d'aquest Centre d'Art Dramàtic.

Ara, entenem que, evidentment, la potenciació d'aquesta Aula de Teatre representaria un moviment teatral dins del món quasi professional o dels «amateurs», que ha de tenir una resposta més enllà de les quatre parets del Conservatori mateix, aquí a Palma. Per això, el que entenem que ha de succeir és que s'ha de produir l'inici, les primeres passes de creació d'un quadre estable de teatre, un quadre estable de teatre fonamentalment integrat pels mateixos alumnes de l'Aula del Centre d'Art Dramàtic, i que poden rebre, de totes maneres, una incidència externa d'aquests professionals o d'aquestes persones més capacitades, com he dit que es fa a altres Comunitats Autònomes en actuacions en aquesta línia.

I aquest Centre d'Art Dramàtic, la finalitat, o aquest quadre estable d'art dramàtic, la seva finalitat o activitats anirien cap a un camp molt obert, el pur teatre, el clàssicament anomenat teatre, el teatre obert, al qual vostè ha fet una referència, el teatre lligit, el teatre per a nins i els tallers de teatre, els tallers cursos de teatre, de treball de teatre, que es nodririen, al mateix temps, i facilitarien un intercanvi amb altres Comunitats i que també donarien peu que sense voler ser ambiciosos anar fent una programació de muntat-

ges d'obres d'un sol acte, dels nostres autors o d'autors de fora de la nostra Comunitat, traduïts a la nostra llengua i que, al mateix temps, amb aquesta actuació donaríem lloc a una intervenció per part dels traductors, escriptors de les nostres Illes.

Jo crec que en aquest camí haurem modificat substancialment la política teatral, és un tema que, des de sempre, ve preocupant el Conseller d'Educació i Cultura, i que, definitivament, entenc que amb el pressupost de l'any 1986 es donarà aquesta passa enviant que dins l'esperit de les seves paraules he entès endivinar, i que, si no podem arribar a una planificació total, si que almanco, dins un termini de dos pressuposts, podrem dir que les pedres inicials, les pedres més importants s'hauran posat.

Per tant, no hi ha cap inconvenient per part d'aquest Conseller a acceptar aquesta Proposició no de Llei d'Esquerra Nacionalista.

Res més i moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Vol replicar, senyor proponent?

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Molt breument per, en principi, agrair aquesta sintonia que hem pogut establir almanco amb el tema teatre. Sí, perquè reconeixent la voluntat del Conseller, aquí manifestada, pensam que qualsevol petita passa, si és una passa endavant, serà reconeguda dins la societat de les Illes i en sortirem guanyant tots i, en conseqüència, allò que esperam de la Conselleria és que per a l'any 86, aquestes línies d'actuació que aquí ha esmentat es tradueixin en fets i, sobretot, que la preocupació que sempre tenim respecte de les línies de subvenció es puguin traduir a través d'uns criteris, d'un com i un aquí; és a dir, que no només es dotin amb subvencions determinats grups de teatre, per les raons que sigui, sinó que les raons siguin certes, respecte de la producció, els plantejaments estètics, la qualitat i el rigor de les propostes que aquí es presenten.

En conseqüència i per tant, agrair el suport manifestat pel Govern quant a assumir aquesta proposta i esperar que els altres Grups d'aquesta Cambra també ho facin.

EL SR. PRESIDENT:

Acabada la qüestió incidental, entram en el punt en el qual intervenen els altres Grups.

El Grup Regionalista de les Illes té la paraula.

Disposa, Sra. Diputada, d'un temps de deu minuts.

LA SRA. MUNAR RIUTORT:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, El Grup Regionalista donarà suport a la Proposició no de Llei que presenta Esquerra Nacionalista, en matèria de política teatral. Hem de dir que no ens agrada haver d'instar el Govern de les Illes a exercir les competències que té, perquè això significa que fins ara no ho ha fet i que han passat dos anys i mig que hem perdut, per dur endavant la política teatral d'aquestes illes. Política teatral que, segons es desprèn de l'estudi de la revista «El Público», resulta que la Comunitat Autònoma nostra és la pitjor, la nostra Comunitat és la que menys diners per habitant inverteix en teatre essent, d'alguna manera, la que té una major renda per càpita.

Sabem, també, que la revista «El Público», amb la qual Esquerra Nacionalista es basa per presentar aquesta Proposició no de Llei, ha fet l'estudi en base a pressuposts d'anys anteriors, la qual cosa és bastant normal, del 84, donat que estam en el 85, i que també no té en compte totalment polítiques teatrals d'altres institucions diferents de la Comunitat Autònoma. No obstant això, la perspectiva no és molt millor.

El Grup Regionalista en donar suport a aquesta Proposició no de Llei no ho fa en base al que diu la revista «El Público», en base al que la revista «El Público» diu, sinó en base a la realitat existent i que, vist cada dia, donat que els diferents grups de teatre que, per cert, molts ens visiten, i que són molts, són més de 60 els enregistrats i que acudeixen a Cultura o al Consell Insular demanant ajudes, perquè tenen una manca total d'infraestructura tant per assaigs, per actuacions, manca d'escoles d'art dramàtic, manca d'ajudes econòmiques per a muntatges, per a cursets, etc. Les iniciatives que el Sr. Gilet ens ha especificat avui i que pensa dur endavant ens pareixen bé, però creïm, senyors del Govern i Sr. Conseller de Cultura, que tan sols una política definida i decidida per part seva pot fer que el teatre a les nostres illes ocupi el lloc que sempre ha ocupat el teatre en qualsevol cultura, entesa una cultura amb majúscules, molt allunyada del regionalisme, el «teatro regionalista», del folklorisme i del vestit al ample.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Per part del Grup Socialista, té la paraula la Sra. Maria Frau.

Disposa, Sra. Diputada, d'un temps de deu minuts.

LA SRA. FRAU BERNAT:

Gràcies. Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Sr. Conseller, vostè, fa devers dos anys ens va presentar un pla d'actuacions, es referia, en aquells moments, al Pla d'Actuacions sobre tota la cultura en general, i ens va dir, entre d'altres coses, que vostè volia potenciar la vida cultural de la Comunitat Autònoma, que per això donaria un fort impuls a totes les manifestacions d'aquest tipus, practicant una política cultural oberta a tots els sectors i amb les iniciatives del cos social. També ens va dir que procuraria la potenciació dels artistes de les Illes, que procuraria l'organització d'actes on participarien les principals figures nacionals i internacionals, facilitant d'aquesta manera, al poble de les Balears l'oportunitat de presenciar espectacles que, d'altra manera, difícilment serien possibles.

Volia vostè, amb tot això, millorar el nivell cultural de les nostres illes, i volia recuperar la nostra identitat cultural. Bé, en vista del temps que ha passat, de dos anys i mig a ara, nosaltres li hem de dir que en el tema del qual avui parlem, que és el teatre, vostè ha fracassat, vostè no ha complert res del que havia previst, ni tan sols crec que hi hagi hagut una petita aproximació. Fins i tot en aquest moment ens és difícil criticar-li el que vostè ha fet, perquè quasi ha estat inexistent. Jo, si mal no record, una de les poques coses que vostès han fet aquí, va ser, a més amb combinació amb el Consell de Mallorca, va ser una obra de teatre, «Barnum», que, a més que va ser un fracàs absolut, no només aquí, sinó també a tota Espanya, a Madrid només es va poder representar un mes, a Va-

lència, una setmana, i després d'això ja no va poder presentar-se a altre lloc d'Espanya.

Després, vostè, com havia manifestat, ens havia dit que duria figures nacionals i internacionals importants, i fa pocs dies ens va dir En Francisco, a Inca, ho podem aficar perquè també va dins un teatre. Hem de dir que tampoc no va ser cap èxit, la venda se suposa que va ser d'aproximadament 100 entrades, i hi havia aproximadament, també, unes 400 persones, i que per aquestes 400 persones s'haguessin venut només 100 entrades, devien haver repartit moltes invitacions. El teatre era bastant buit, o sigui que tampoc no va ser un gran èxit.

Després vostè va tenir també una bona idea, que va ser quan ens va dir que faria un grup de teatre de la Comunitat Autònoma, i que l'havia de fer perquè ens representàs oficialment i per fomentar l'afecció al teatre, nosaltres li demanem, què ha passat amb aquest grup de teatre? Supòs que vostè li ha donat la mateixa importància que ja m'ha dit a mi altres vegades que li dona a la dona, que tampoc no existeix política sobre la dona.

De totes formes, tenim notícies que vostè està, en aquest moment, entre actes per fer un grup d'art dramàtic, i nosaltres desitjariem que en aquest grup hi posàs un director, que ens han dit que no seria segurament d'aquí, el que tenen previst, nosaltres sí li demanariem que pensàs un poc més que la persona pogués ser una persona de les Illes, que estaria més preocupada, en aquests moments, creim, que no un sud-americà pels temes de les Illes.

Bé, es podrien fer moltíssimes coses, com per exemple festivals de teatre, teatre infantil, representacions als pobles en les seves festes, promocionar grups de teatre, articular una llei de teatre, crear un centre de teatre local, potenciar, dins aquest mateix teatre, la dansa, les teresetes, investigar, etc., bé, moltíssimes més coses que, en aquest moment, no crec que jo les hi hagi d'enumerar, perquè no veng aquí a fer un programa de política de teatre.

Per tot això que li he dit i que li acab d'exposar, i vostè, que també ja ha dit que donaria suport, nosaltres pensam donar suport a aquesta Proposició no de Llei, ja ha dit que sí que li donaria suport, però jo li agraesc això, perquè així ens evitarà que ens tornem a empegueir quan llegim a la premsa notícies tan desagradables com aquesta que ha donat peu a aquesta Proposició no de Llei.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada de la seva intervenció.

Sr. Godino, té vostè la paraula. Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. GODINO BUSQUETS:

Sí, Sr. President. A la vista del maridatge que s'ha celebrat avui capvespre, aquí, entre el Sr. López Casasnovas i el Sr. Gilet, el Grup Parlamentari Popular no vol rompre la lluna de mel i, per tant, votarà favorablement aquesta Proposició no de Llei.

(Rialles).

Res més, i, com que és tard i fa calor, crec que ja basta d'aquesta intervenció.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Godino.

(Rialles).

Acabades les seves intervencions, passam a la votació, i deman a la Cambra:

Les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta Proposició no de Llei, es volen posar drets, per favor?

Queda aprovada per unanimitat.

Aquesta Presidència dona per conclòs aquest Ple i anuncia que el pròxim tindrà lloc demà a les 17 hores de l'horabaixa.

Bon vespre a tots.

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000,— pessetes
Sis mesos	1 000,— pessetes
Tres mesos	500,— pessetes
Preu de l'exemplar	100,— pessetes

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/. Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA